

özgür gelecek

16 - 30 HAZİRAN 1994 SAYI: 29 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

DERİ İŞÇİLERİ: "DİRENMEK ONURDUR"
SAYFA 6
"1 NO'LU DGM BAŞKANLIĞI'NA"
SAYFA 19
HASAN ŞENSOY VE BÜLENT YILDIRIM'A İŞKENCE
SAYFA 7
ÇÖZÜMSÜZLÜĞÜN "ÇÖZÜMÜ": BORÇLANMA
SAYFA 15
"YASAK TÜMCELER" YARGILANIYOR
SAYFA 17
MLM YAYIMCILIK, KORSAN YAYIMCILIK VE
BİR UYARI
SAYFA 4
AMBARGO SÖMÜRÜCÜLERE İYİ KÂR GETİRİYOR
SAYFA 22
"SUÇLULARA KARŞIYIZ, İRADEDEN YANAYIZ"
SAYFA 9

"DGM'lerin kirli maskesini indir!"

□ "DGM'ler tarafından yargılanmaya kalkışılan herkesi bu mahkemeleri tanımamaya, duruşmalara çıkmamaya, ifade vermemeye çağırıyoruz."

Sayfa 5

Belediye işçileri Ankara'ya yürüyor

□ İşçiler, 31 Mayıs 1994 günü İHD'de yaptıkları basın açıklamasında, işçiye yapılan saldırıların tüm halka karşı yapıldığını, tüm emekçi ve demokratik kuruluşların bu eylemde birlikte direnmesi gerektiğini belirttiler.

Yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı yürüyüş kortejinin 10 gün sonra Ankara'ya varması bekleniyor.

Sayfa 6

Yine tutuklama, yine ceza

□ Devrimci-sosyalist basına yönelik saldırılar tutuklamalarla, para cezalarıyla, toplatmalarla devam ediyor.

Sayfa 7

Sınıfa ihanet örneği: Tes-İş yönetimi

□ Tes-İş yönetimine göre, işçilerin 1 Mayıs mitingine katılmaları suç, sendika hakkında basına beyanat vermeleri suç. Öte yandan yönetimin işçileri satması, TEK'i peşkeş çekmesi, işçi cinayetine ortak olması suç değil (!)

Sayfa 10-11

Darıca Belediyesi işçileri toplu direnişe geçti

□ Gebze Belediyesi çalışanlarının toplu direnişinden birgün sonra da, Darıca işçileri de üretimden gelen güçlerini kullanarak üretimi durdurdu. Toplu direniş geçti.

Sayfa 8

'Siyasetin kumanda etmediği silah başıboş gezmeye mahkumdur!'

□ Bugün onlar İbrahimcilik adına dogmatizmi savunarak, bugün onlar İbrahimcilik adına darbeciliği savunarak, bugün onlar İbrahimcilik adına şantajcılığı gündeme getirerek, bugün onlar şablonculuğu getirerek İbrahim'in en büyük düşmanlığını yapıyorlar. Onlar İbrahim'in siyasetin silahlara kumanda ettiği düşüncesinden en küçük bir pay çıkartmamışlardır. □ Bunların İbrahimciliği kısacası kızıl bayrağa karşı kızıl bayrak sallayarak saldırmaktan başka bir şey değildir.

Sayfa 12-13

Karadeniz Bölgesi gerillaları eleştiri-özeleştiri toplantısı yaparken.

Gebze işçisi isyan etti

□ 10 haziran günü, Gebze Belediyesi'nde çalışan işçiler saat 10.00 civarında panoya asılan uzunca listeye pür dikkat kesildi. Asılan listede, 733 çalışanın iş akitlerinin feshedildiği yazıyordu.

□ Panonun camları işçiler tarafından kırıldı, liste parçalandı. Böylece, tüm Gebze'yi felç edecek eylem başlamış oldu. Direnişçilerin sayısı 733'ten 1.733'e ulaştı.

Sayfa 14

"Acaba siz söylediklerinize inaniyor musunuz?"

□ "Yoldaşlar, bu bulunmaz tarihsel fırsatı eğer ki kaçırmak istemiyorsak, bir an önce partimizin iradesini, hukukunu, tüzüğünü yaşama geçirerek tarihin bizlere verdiği görevi omuzlayalım ve çürümüşlere çürümüşlüklerini gösterelim"

Sayfa 5

"Komünist birlik için ileri!"

□ "Yüreği devrim ateşiyle yanan bütün üyelere, savaşçılara ve sempatizanlara çağırımız; tepelerde olup bitenlere seyirci kalmayalım. Partimizin birliğinin sağlanabilmesi klik yandaşı olmakta değil, ideolojik, siyasal programa ve tüzük hükümlerine bağlılıktan geçer. Anlayışımız budur ve bunun mücadelesini vermeliyiz."

Sayfa 19

Okurdan mesajlar

Merhaba dostlar

Herşeyden önce proletaryanın öncüsü içinde yaşananların üzüntüsü ile yazımıza başlıyoruz. Ülkemizin halklarının yaşadığı böyle bir süreçte proletarya partisinde çalkalanma yaşanması bizi üzdü. Ülkemizde sistem her geçen gün daha çürümekte ve halkın beklentisinden uzaklaşmakta ve uzaklaştıkça barbarlaşmaktadır. Böyle bir süreçte proleter güçler kendi mekanizmalarını yeni durumları karşılayacak şekilde yenilemeli, hatalarından ve eksikliklerinden sıyrılmalı, güçlerini gerili tutmalıdırlar. Halklarına güven vermelidirler.

Birlik ile başlayan atılım süreci, proleter güçlerin bu atılımı süreklileştirecek yeterli bir mekanizma ve kurumlaşmaya sahip olmadığını kadrolarının bu yeni durumu yeterliliklerinin eksik olduğunu gösterdi. Bunun sonucu elbetteki sorunların yaşanmasıydı.

Yaşanan süreç tamamen gözden geçirilmeli; bilimsel bir tahlili yapılmalıdır. Nedenleri ve çözümleri konmalı ve çözüm için çaba harcanmalıdır. Çünkü sorunlar varsa, bu ayrışmadan sonra da yaşanacaktır. Bizler, sorunun birkaç kişinin şahsından kaynaklandığına inanmıyoruz. Niye birleşildiği ve bu noktaya geldiği daha sağlıklı değerlendirilmelidir. Aksi halde aynı sorunlar tekrar tekrar yaşanacaktır.

Bizler:

- Birlik sürecinin ve bu sorunların bir Konferansla yeniden gözden geçirilmesini ve yeni bir iradenin oluşturulmasını,
- Karşılıklı yazılarda kullanılan dilin gözden geçirilmesi ve soğukkanlı olunmasını,
- Umud Yayıncılığın yayın faaliyetini desteklediğimizi belirtiyoruz. — Diğer gruplarda yaşanan iç sorunlarda ortaya çıkan tabloya benzer bir tablonun çıkmaması için, Maoist bir olgunluğa çağırıyoruz. Unutmayalım ki yarınlarda var ve yarınlarda biz yine yüzyüze olacağız.
- Herkesin kişisel durumunu, halkın genel çıkarlarının önüne koymayacağından eminiz.
- Ve son olarak şunu söyleyelim ki; Bugün bu toplumun içinde yaşadığımız sorunlar, yapının içinde yaşadığı sorunlardan daha ağırdır. Bizler bunların çözümlenmesini istiyoruz. Bizler mutlu yaşamak istiyoruz. Tüm yapının dikkatini buna çekiyoruz. Halkımız bu esareten kurtulmak istiyor ve öncüye ihtiyacı var.
- Bu ülkenin halkları, bizler, birlikte kurtulmak ve birlikte yaşamak durumundayız.
- Biz halkız gelecek ellerimizdedir ve geleceği öncüyle elele yaratacağız.
- Öncüyü birliğe ve soğukkanlılığa davet ediyoruz.

İzmir'den
Esnaf Partizan okurlar

Merhaba Özgür Gelecek'in yaratıcıları

Bu günlerde Proletarya Partisi saflarında bir bunalım yaşıyoruz. Ve asıl vahim olan da bu bunalımın bir kaosa dönüştürülme çabalarıdır. Böylece oluşacak ortamda kafalar iyice karışacak kimin ne yaptığı ne söylediği belli olmayacak, Parti tüzüğü, ahlaki değerleri, dejenere edilerek Parti iradesi önderliğe kayıtsız şartsız tabi kılınacak. Ve sonuçta A. Öcalan ve D. Karataş'ta somutlanan önderlik anlayışı Partiye hakim kılınacak.

Ancak bu hesap pek tutacak gibi gözüküyor. Çünkü unutulmuş, hesaba katılmayan önemli bir nokta var. O da Proletarya Partisi tabanının, ülkelerin ve şeflerin değil, ilkelerin peşinde olduğu. Hal böyle olunca şeflerin, tabanın Parti tüzüğünden oluşturacağı barikata çarparak infilak edeceğini söylemek hiçte bir kehanet olmayacaktır. Fakat bununla birlikte yine de bazı sempatanlarda hatalı eğilimlerde ortaya çıkıyor. Bunlardan birincisi MK'nın yanlışlığını kabul etmekle birlikte yine de MK saflarında kalarak ve MK'ya karşı mücadele ederek dönüştürme anlayışıdır. Bu arkadaşlara önerimiz Parti iradesinin dışına çıkan darbe ve hizip faaliyetine karşı nasıl mücadele edileceğini açık okumalarıdır. İkinci yanlış eğilim ise benim için belirleyici olan gerilla faaliyetidir, kırsaldır. Onlar kimden yana tavır koyarsa ben de o yanda tavır koyarım, şekilde kendisini ifade ediyor. Herşeyden önce siyaseti silahların gölgesinde bırakan bu anlayış asıl olarak bugün bizim için belasıdır. Ve bu anlayış devam ettiği sürece daha çok savaş ağaları çıkacaktır. Oysa bilinmelidir ki savaş siyasetin silahlarla yapılmasından başka bir şey değildir.

Siyaseti bir kenara bırakan ve gerilla mücadelesini esas alan arkadaşlara önerimiz daha çok askeri silahlı olan ve daha çok eylem yapan ulusal hareket etrafında kenetlenmeleridir. Hiç değilse kendi düşüncelerine karşı biraz samimi olsunlar. Bir diğer hatalı eğilim ise, "MK'ya yetkiyi Parti iradesi vermiştir. Ve MK bu yetkiyi kullanmıştır. Şimdi neden Parti iradesine başvuruluyor. Her karar da Parti iradesine mi başvurulması gerekir." şeklindedir. Her şeyden önce şu noktanın altının kalınca çözümlenmesi gerekir. Parti iradesi MK'ya sınırsız bir yetki vermemiştir, veremez. MK'nın yetkisi, bir önceki konferansta alınan kararları sosyal pratiğe geçirmek, gelişen somut durumlar hakkında parti programı ve tüzüğü doğrultusunda politika üretmek, tavır belirlemektir.

Bu anlamda konferans veya kongre kararları, Parti programı ve tüzüğü MK'ya sınırlar, MK bu sınırların dışında onlarla çatışan kararlar alamaz. Alırsa ne olur? alırsa kendi varlık zeminini yani Parti iradesini reddeder ve meşruluğu kalmaz. Meşruiyeti tartışılan bir MK ile de sürece müdahale etmek sosyal pratiği geliştirmek kitleleri devrime kanalize etmek hayal olur. Zira kendi kadrolarını dahi devrime

kanalize edemeyen bir MK konumundadır artık. Bizlerin soruna yaklaşımımız gayet net ve özeldir. MLM'lerin birliğinin önünde engel teşkil eden, onları ayırmaya ve parçalamaya çalışanlar halka ve devrime ihanet eder.

Bu temel tespitten hareketle Parti iradesini, tüzüğünü ayaklar altına alan, Parti sırlarını ifşa eden, tasfiyelerle Parti içi demokrasiyi rafa kaldıran kitlelerin Partiye güvenini sarsan ve Partiyi bölünmenin eşiğine getiren darbeci çetenin karşısında sarsılmaz bir inançla çelikten bir barikat oluşturarak, Partiyi bölme çabalarını boşa çıkaracağız... ticaretini yapanlar, bu suçta sessiz kalarak ortak olanlar, Parti iradesini, tüzüğünü ve değerlerini ayaklar altına alanlar, Parti sırlarını deşifre edenler; hiçbiriniz Parti iradesinden kaçamazsınız. Demokratik bir şekilde seçilecek delegelerle yapılması gereken OPK'da hepiniz hesap vermek zorundasınız.

Gelinen süreçte hiç kimsenin kendini Parti iradesine sunmadan arkamdan gelin demeye hakkı yoktur. İbrahim'cilik "İşçi-Köylü temel ittifakıyla küçük burjuvazi ve milli burjuvazinin sol kanadını da arkamıza alarak..." nakaratını bolca gevelemekle olmaz.

Sivas'tan
Bir grup TKP(ML) taraftarı

Bizler

Önderimiz, ser verip, sır vermedi
Düşmanı vurdu canevinden
Serdarımız güneş oldu ışıl ışıl
Karanlıklara
Önderimiz, kızıl direniş ruhu oldu
zindanlarda
Serdarımız, öncü oldu, baraklaştı
meydanlarda.
Bazımız,
Haykırdık suskunluğun yüreğine
"Bize bir Dersim değil, bin Dersim

lazım" diye
Kimimiz,
Kanımızla desen desen işledik hücre
duvarlarını
"O duvar, o duvarlarımız, vız gelir bize
vız" diye
Bazımız,
Gürledik kahpe faşizm ve sadık
bekçilerine
"Ben istemem senin saraylarını, halkın
canı kanı milyonlarını"
Ve hep birlikte yemin ettik bizler,
Savaşla nikah kıymaya,
Devrimle evlenmeye
Bizler!
Zalimlerin kalbine kızıl saplı hançer
olduk
Ve işkencede eğilmez başlardık.
Vurulduk kimimiz, kavganın kızgın
alevinde!
"Dağların kuytuklarından kanlı ve
upuzun"
Hep birlikte yemin ettik
Savaşla nikah kıymaya, devrimle ölmeye
Bazımız,
Savaşa nakış nakış işledik kavgamızda
Kimimiz,
Vurduk, yönlendirdik, yönnettik
Bazımız,
Tomurcuktuk, çiçek açıp meyve verdik
Kimimiz,
Yaralandık, parçalandık, vurulduk
Ama!
Bire bin vererek yeniden filizlendik
Ve hep birliktelikte yemin ettik bizler
Yemin ettik yemin!
Parçaları bütüne tabi kılmaya
Ve sevdalandık devrime
Dedik ki!
Sevdamız kavgamızdır.
"Andınız andımızdır, yaşıyorsunuz
yaşatacağız yoldaşlar."

Cemal

özgür
gelecek

Abone ol, Abone bul!

OKU,
OKUT!

özgür
gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız
ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 180.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 360.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 180.000 TL/260.000 TL'yi Yurtiçi
Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi
Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark
Hesabı: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Mustafa DEMİRDAĞ
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212)518 23 23,

BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR:Fevzipaşa Bulvarı 1368 Sok. No: 11kbal İş Merkezi K: 4/409 Basmane

ÇUKUROVA: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhani, Kat:5, No: 26 Tel: (0322) 4 573 780 Adana,

MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yeni Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefax: (0422) 322 08 04

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi, Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya ŞİLİNİ: 3001531-3,

Baskıya Hazırlık: UMMIT YAYIMCILIK Baskı ve Satışları S. Paftanın YAY SAT

www.partizananarsiv.net

Egemen sınıfların paçalarını alevler sardı. Halk karşı birlikte faşizm potasında bulunanlar, bunalmı derinleştikçe birbirleriyle dalaşlarını da keskinleştiriyorlar. Hükümet, efendileri karşısında, ellerini birbirine dolamış ürkek ve heyecanlı talebeler gibi kızıyor. Söz üstüne sözler veriyor. Ama gerçeği bilen patronlar ve temsilcileri susmuyor. Çünkü ekonomik sistem çatırıyor, çatlaklar hergün biraz daha büyüyor. Bütün bunalımların anası olan ekonomik bunalım hızla derinleşiyor.

Kitle tabanını hergün biraz daha yitiren DYP-SHP koalisyonu çıkmaz yolda tıkanan patron-ağa düzeninin önünü açmak için helak oluyor. Yolun çıkmaz sokak olduğu şimdilik önemli gözüküyor. En ufak bir tıkanıklıkta bile hemen nefesi kesilmekle yüz yüze gelen faşizm o andaki krizi atlama adına daha büyük krizlerin yollarını döşüyor. Dış borç dilenerek ve iç borçla, banka faizlerini ya da baono faizlerini yükseltip piyasadaki parayı çekenler vadesi geldiğinde ne faizleri ne de parayı ödeyecek durumda olamayacaklar. Ya piyasaya yeni para çıkaracaklar ya da yeniden faizlerle oynayarak, bonolar dağıtmaya kalkacaklar.

"Bizi ihracat kurtarır" diye sözde ihracatı artırmak isteyenler üretmeden, üretimi arttırmadan neyi ihrac edebilecek belli değildir. İlk anlarda, iç piyasanın kısılması ve zamlarla halkı alamaz hale getirip avucumuzdaki ve boğazımızdaki iğne ihraç edebilirler ama ya sonra? Sonrası bilinmezlik! Ya da sonrası alınterinin tamamen hiçleşmesi ve sömürücülerin safahatı uğruna emekçilerin yaşam koşullarının iyice cendereye sokulmasıdır.

Emekçileri doğrudan sömürüyle ya da devlet aracılığıyla elde ettikleriyle hergün daha fazla cendereye sokanlar bunun karşılığını da mutlaka görecektir. "Hazıra dağ dayanmaz" özdeyişinde olduğu gibi egemen sınıflar "dağı" eritirken dağ kartallarının hismini da göze almak zorundadırlar.

Peşpeşe zamlarla beli bükülen, işsizlikle yaşam hakkı elinden alınmak istenen emekçiler alanları harekettiriyorlar. Dağınık ve ortak perspektifli olmasa da emekçilerin yaşam haklarını savunmaları iyidir. Artı, sadece ekonomik haklarla sınırlanan direniş kabuğunun kırılmaya yüz tuttuğunu da görüyoruz. Üç kuruşa beş kuruş eklemenin ve sonra yeniden aynı noktaya-hatta daha geriye-düşmenin kısır bir döngü olduğunu, sömürücüleri karşı mücadelede sınıf kazanım hanesine kalıcı, bir katkı sağladığının görülmesi günden güne artıyor. Emekçiler sınıf bilinciyle giderek daha yakından tanışıyor, gerçek kurtuluşlarının yolunu görüyorlar.

15-16 Haziran şanlı direnişine denk gelen süreçte, birçok yerde işçilerin, özellikle de direnişteki işçilerin bu günü anmaları anlamlıdır. Sınıfın kendi tarihinden öğrenmesinin direniş içinde daha öğretici olduğu görülüyor. Ancak diğer yandan sınıf bilinçli proleterlerin bu değeri yaşatma konusunda üzerine düşeni yapmadıklarını da görüyoruz. Oyleki, o günün direniş kırıcısı DISK bugün sahtekarca direnişi sahiplenmek istiyor. Direniş anısına paneller düzenliyor. Özünde her zaman devletçi olmuş ve Kemalist ordudan medet ummuş İlhan Selçuk bile "o günlerin sıcaklığına ihtiyacımız var" diye konuşabiliyor. O günlerin sıcaklığına ihtiyacı olan kimdir? "Ordu içindeki Kemalist subaylar" mı? Askeri darbeye bel bağlayan Selçuk ve M. A. Aybar mı? o gün devletle işbirliği halinde direnişçi işçi selini engelle-

"İşçi aç kaldığında korktuğumuz sosyal patlama olabilir"

mek isteyen, şimdinin devlet destekçisi DISK ağaları mı? O gün sendika kapatılmak istendiğinde göstermelik kınamalarla geçiştirmek isteyen sendika ağaları bugünde sınıf işbirliğine devam ediyorlar. Egemen sınıf sözcüleri ile kafa kafaya vermiş "Krizden çıkış yolları" üzerinde "çözüm" üretiyorlar. "Ekonomik ve Sosyalkonsey" tartışmaları yapıyorlar.

Bunlar egemen sınıfların cansimidi olmaya fazlasıyla heveslidirler. Düzenle birlikte kendilerinin çıkarlarının zedeleneyeceğini biliyorlar. Bunların gerçekliğini iyi tanımak ve teşhir etmek zorunludur.

Faşizmin bunalımı derindir. Artık, "batıyoruz" çığıllıkları sadece orta ölçekli patronlardan değil, büyük patronlardan da geliyor. Koçların, Sabancıların temsilcileri tehditler yağdırıyor ve ağlıyorlar. Sanayici bankacıyı tehdit ediyor, petrol ofisleri hükümeti! Sonra devlet, işlevini oynuyor, egemen sınıflara halkın alınterinden kopardıklarıyla destekler çıkıyor, faturayı emekçilere uzatıyor. Fakat krizden de çıkamıyor!

Her sorunun üzerine silahla, zorbalıkla giden militarist devletin ekonomisini düze çıkarmasının olanağı da yoktur. Şiddet... şiddet... şiddet... İç savaşta başarıyı, öldürülen ulusal kurtuluşçu ya da komünist devrimci güçlerin sayısı ile ölçen; köyleri, dağları bombalamakla zafere ilerlediğini iddia eden devletin çıkış yolu yoktur. Halkın tepkisini yatıştırmak ve Avrupalı emperyalistlere yaranmak için mirıldandıkları demokrasi türküsü bir ninnidir!

Hergün birçok yerleşim yerini bombala, Kürtleri köyünden göçe zorla, sıradan köylüye ölümü dayat, öldürdüğün köylü ve gerilla sayısı ile övün, işçiyi dışarı at, memuru copla... Çatışmada ölen yüzlerce insan, onlara faili meçhul, gözaltında kayıp vb. vb...

Ama faşizm iki yüzlüdür de! Hem cellat, hem de papaz!

Şimdi iki gücü daha halk nezdinde öne çıkarıyorlar. Devletin sağdan payandası faşist Türkeş ile soldan payandası faşist Karayalçın sözcülüğünde MHP ve SHP!

Bir yandan MHP yeni oyunlar, tezgahlar için hazırlanıyor. Türkeş aklanmak bir yana güven tazeliyor. Gazetelerde, tv.lerde içimiz-dışımız Türkiye olmasına işleniyor.

Karayalçın ise birden bire atağa kalkıyor. Muhaletete mi yoksa hü-

kümette mi olduklarını sık sık karıştıran ve bir nalına, bir mihına vuran "sosyal demokrat" faşistler şimdi ilk sivil anayasanın mimari rolünü oynamaya soyunuyorlar.

İsmi İnsan Hakları Bakanı olduğu halde yargısız infazı izleyen de SHP'li dir, bu cinayeti kınamak için açıklama yapan da!

Çekiç Güç'e karşı olan da, kalma süresinin uzamasını onaylayanda!

Olağanüstü Hal'in kaldırılmasını savunan da, uzaması için oy veren de;

KİT'leleri korumak isteyen de; emperyalistlere ve kompradorlara peşke çekti, özelleştirme şampiyonluğu yapan da;

İnsan Haklarını Savunan da, insanları yaşam da dahil haklarını gasbeden de;

Laiklik'i savunan da, devletin dine yön vermesini sağlayan da; Şeriatı karşıyım deyip şeriatçılığı besleyen ve alevilere ve şeriat karşıtlarına saldırılara sessiz kalan da. Hatta katliamları kanıksatan da!

Fikir özgürlüğünden yanayım diyen de, 98 aydın, yazar ve sendikacının tutuklanıp 348 yıl cezaıyla yargılanmasını yapan da;

Parlamentonun dokunulmazlığını savunun; DEP milletvekillerine yönelik faşist uygulamayı yapan da...

Şimdi de sözde Anayasa değişikliği yaparak 12 Eylül Anayasasının anti-demokratik kısımlarını temizleyecekler! Böylece de ülkemize demokrasi gelecek (!)

Daha 93 ortalarından sonra iller yasasını değiştirip, il valilerini olağanüstü hal valisinin yetkileriyle donatmak isteyenler onlar değil miydi? Ve hala o yasa tasarısı gündeme gelmeyi beklemiyor mu? Hem ülkenin her tarafını olağanüstü hal valisinin yetkileriyle donat; hem dernek, sendika, oda vb. demokratik kitle örgütlerinin ne zaman açılıp-kapanacağına dahi kararı sen ver, istersen kapat vb. diye valileri yetkilerle donat hem de Anayasayı değiştireceğiz, o zaman sendikalarla partiler arasında ilişki kurulabilir vb. de.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız ve sınıf bilinçli proleterya, demokrasi oyunlarının yabancısı değildir. Sol gösterip sağdan vurma yöntemlerine az tanık olmadı. Ünlü 141-142. Ceza maddelerini kaldırdık diye övünürken anti-terör yasasına eklenen bir maddeyle aynı konulara verilen ceza oranının

arttırılması unutulmuş değildir. Yasalar önünde herkes eşittir diye şişinirken, infaz yasasının ulusal kurtuluşçu güçlere uygulanmaması, tutsakların pazarlık unsuru olarak tutulması unutulur mu? Ve anti-terör (gerçekte devlet terörü) yasasının bugün yeniden halk aleyhine serleştirilmesi el altında tutulurken bu görmezden gelinebilir mi?

Parlamento kulislerinde sözde demokrasi pilavı pişirilirken DEP'in kapatılması, parlamenterlerin üyeliğinin düşmesi, diğer parlamenterlerinin hâlâ tutukluluğunun sürmesi gerçekte yapılanların ne olduğunu göstermiyor mu?

Onlarla ilgili idam davaları açmak, günde bilmem kaç gerillayı öldürmek faşizmi rahatlamaya değil, daha da bunalıma sürükleyecektir.

Halkın tek tek kırılmasıyla mücadeleyi durduramayacağınız gibi, hiçbir baskı ve zulüm düzeninizi ilelebet sürdürmenizi sağlayamayacaktır.

Dün Ankara'da yüzlercesini copladığınız kamu emekçileri şimdi 25-30 binlerle sokakları titretiyorlar. Bu duyuluyor...

İşçilerin ayak sesleri şimdi giderek daha yakından geliyor. Bu hissediliyor...

Bu süreçte partizan güçlerini yapacağı atılım sekteye uğratılmış olsa da, kısa zamanda derlenip-toparlanmasıyla partizanların çelik adımlarla yürüyüşleri ve silah takırtıları egemenlerin kulaklarını fazlasıyla rahatsız edecek, uykuları kaçacak.

Sadece aç ve işsiz bırakmanızdan değil, köylünün toprak talebini bastırma çabanız, Kürt ulusunun ulusal haklarını ve azınlık milliyetlerin tam eşitliğini yok saymaya kalkmanız ülkenin tüm güzelliklerini kırıntısından siz sahiplenirken emperyalizme peşke çekmeniz nedeniyle devletin yerle bir olacaktır.

Emekçi halklarımız umutlardan şafağı doğurtmaya geliyorlar. Yeraltından gelen uğultu giderek yükseliyor.

Ve büyük komprador Koç'un temsilcisi İnan Kıracı uyarıyor: "Korktuğumuz sosyal patlama olabilir."

Korkun, çünkü halkların düşmanı olmak en korkulacak mevzidir... ve ecele faydası da yoktur!

Bu süreçte partizan güçlerin yapacağı atılım sekteye uğratılmış olsa da, kısa zamanda derlenip-toparlanmasıyla a partizanların çelik adımlarla yürüyüşleri ve silah takırtıları egemenlerin kulaklarını fazlasıyla rahatsız edecek, uykuları kaçacak.

28. sayımız da toplandı

Haber Merkezi- Gazetemizin 1-15 Haziran 1994 tarihli 28. sayısı da İstanbul DGM tarafından toplandı.

IDGM, gazetemizin, 4. sayfasındaki TKP(ML) Amed Bölge Komitesi: "Partimizi Bölmeye Çalışanlara Dur Diyelim!", yine aynı sayfadaki TKP(ML)1 No'lu Gerilla Bölgesi OPO: "Tasfiyeci Hizbin Provokasyon Yaratma Girişimlerini Boşa Çıkar" başlıklı yazılar ve 9. sayfada yer alan Geçici Marmara Bölge Komitesi-Konferansı Örgütleme Komitesi Temsilciliği imzalı bildiri yayınlamak suretiyle "3713 sayılı yasanın 6/2 maddesine muhalefet edildiğini" iddia etti. Yazışmaları müdürümüz Mustafa Demirdağ, yaptığı yazılı basın açıklamasında konuyla ilgili olarak şunları kaydetti: "Faşist devlet, ekonomik olarak dibe vurdu, kendileri için demokratikleşme paketini de halklar üzerinde yoğunlaştırmaktadırlar. Kendilerine muhalefet olan genelde sosyalist basın, özeldede gazetemiz Özgür Gelecek'e tahammülsüzlükleri de bunun göstergesidir. Fakat onlar ne kadar tahammülsüz olurlarsa olsunlar bizler de tavizsiz bir şekilde gerçekleri yazmaya devam edeceğiz."

Ersöz ve Halis'e tahliye

Haber Merkezi- İDGM tarafından yayını durdurulan Özgür Gündem gazetesinin tutuklu bulunan genel Yayın Yönetmeni Gurbetelli Ersöz ve Müesseses Müdürü Ali Rıza Halis, 14 haziranda DGM'de görülen davada tahliye edildi. Sultanahmet Adliye binasında saat 14'te başlayan duruşmaya Ersöz ve Halis'in yanı sıra, tutuksuz olarak yargılanan Genel Yayın Yönetmeni Yardımcısı Fahri Ferda Çetin, Haber Merkezi Müdürü Gülstan Kışanak, İstihbarat Servis Şefi Yurdusev Özsökmenler, yazışmaları çalışanı Ferhat Tuğan, muhabirler Mahmut Doğan ve Faysal Dağı, sayfa sekreteri Mehtap Gürbüz ile dağıtımçı Mehmet Balamir katıldılar. Çetin, okuduğu dilekçede, polis tarafından gazete yapılı baskının devletin merkezinden gelen bir karar olduğunu, bunun ilk sinyalinin baskından bir gün önce Milliyet gazetesinden geldiğini, Milliyet gazetesinde çıkan bir haberde Özgür Gündem'in künyesinde yer alan isimlerin PKK'nin üst düzey elemanları olduğunun iddia edildiğini, bu haberi kabul etmeleri için işkenceden geçirildiklerini ifade etti. Mahkeme, Fahri Ferda Çetin'in duruşmada okuduğu savunma dilekçesinde suç unsuru bulunup bulunmadığına karar verilmesi için, dilekçeyi DGM Cumhuriyet Başsavcılığı'na göndermeye karar verdi.

İşçinin Yolu toplandı

Haber Merkezi- İşçinin Yolu dergisinin 24. sayısı, TC devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü aleyhine bozucu propaganda yapıldığı gerekçesiyle DGM tarafından toplandı. İşçinin Yolu dergisinden yapılan açıklamada, TC'nin iç savaş koşullarında köy boşaltmalar, toplu katliamlara hatta kimyasal silahlara daha fazla başvurduğu, yaşanan gerçeklerin teşhirini ve doğru haberi halka ulaştırmaya çalışan devrimci-sosyalist ve yurtsever basını engellemeye çalıştığı belirtilerek, "Ancak hiçbir baskı gerçekleri yazmamızın önüne set çekemeyecek" denildi.

Deri işçilerinde direnmek, onurdur!

İstanbul/Özgür Gelecek- Tuzla Organize Deri Sanayii'nde, işten çıkarılan deri işçilerinin onurlu direnişi 2 yerde devam ediyor. Tuzla deri işçilerinde direnmek bir gelenektir, onurdur. Geçmişini bir zamanın ünlü Kazlıçeşme deri fabrikalarında yaşanan onurlu direnişlerden, mücadeleden alır. Yılların bu geleneği, Tuzla Organize Deri Sanayii'nde, işçiler arasında da onurlu mücadelede, direnişlerde yerini bulur.

'94 yılının ilk aylarından bu yana Tuzla Organize Deri Sanayii'nde, atılan işçiler, farklı zamanlarda 10 işyeri önünde çadır kurarak direnişe geçmişti. Patronun amacı işyerine sendikayı sokmamak, sigortasız ucuz işçi çalıştırmak ve mart ayına denk gelen 2 yıllık zammı vermemektir. İşveren "işlerim bozuk, iş yapmıyorum, sendikayı işi istemem" diyerek bir işçiyi 3-6 ay arası sigortasız çalıştırdıktan sonra, keyfi olarak işten atıyor, işverenler arasında bu yöntem yaygın bir şekilde kullanılıyordu. Atılan deri işçileri bu duruma son vermek için tavır aldı.

"BÖYLE GELMİŞ, BÖYLE GİTMEZ"

Deri işçileri, işverenin bu yönemine karşı "böyle gelmiş, böyle gitmez" diyerek, direnişe geçti. Direnişteki işçiler, patronların kendi üzerinde oynamak istedik-

leri oyunu her defasında bertaraf etti. Patron, işyerinden mal çıkarmak istedi. İşçilerin tavır koyup karşı çıkmasıyla geri adım attı. İşyerine dışardan getirdiği işçiyi sokmak istedi, ama başaramadı. Aynı şeyleri gece denemek istedi, yine olmadı. Polisi, jandarmayı kullandı, yine olmadı. İşçiler üretimi durdurdu, direnişe geçti, mücadele etti, kazandı. Tuzla Organize Deri Sanayii'nde şu anda 2 yerde direniş devam ediyor.

"DİRENMEDEN HİÇBİR HAK ALINMAZ"

'94 yılından bu yana direnişe geçen ve kazanan işyerleri şunlar:

Erşen Deri: 3 ocakta üretimi durdurdu işçiler, 12 kişiyle direnişe geçti. İçerdeki 6 kişi de destek verdi. Direniş 60 gün sürdü. İşçiler alındı.

Ayaz Deri: 10 ocakta direnişe geçti. Direniş 85 gün sürdü. 3 kişi atıldı.

İnan Deri: 18 kişi direnişe geçti. Direniş 100 gün sürdü. 10 kişi işbaşı yaptı. 8 kişi gönüllü ayrıldı.

Çağ Deri: Sendikal hak üzerine çalışmaları devam ederken 3 gün sonra direnişe geçti. 3 kişi atıldı.

Şarkteks: 28 şubatta atılan 40 kişiyle direnişe geçti. Direniş 70 gün sürdü. 20 kişi işbaşı yapar aklaşma sağlandı.

Direniş çadırından bir görüntü

Tarancılar: 14 Şubat'ta 16 kişiyle direnişe geçti. Direniş 95 gün sürdü. 30 mayısta 11 kişi işbaşı yaptı. 5 kişi gönüllü ayrıldı.

Derim-Pa: 14 şubat'ta direnişe geçti. İşçiler, 25 şubatta işbaşı yaptı. Direniş 10 gün sürdü.

Öztürk, Koala ve Erdoğan Deri'de atılan işçilerin direnişi sürüyor.

Öztürk Deri'deki direniş 22 ocaktan beri devam ediyor. 16 kişi direnişte. 2 kişi emekli olmuş. Şu anda direniş 14 kişiyle devam ediyor.

Eroğlu: 4 kişi 150 gündür direnişte.

Koala Deri: 4 işçi tazminat alarak direnişi bitirdiler.

Direnenler, haklarını alana kadar, işlerinin başına dönene kadar mücadeleye devam edeceklerini söylediler.

Görüşüğümüz Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Musa Selvi, konu hakkında "İşten atılmalara karşı tavır almamış olsaydık 5 Nisan İstikrar Paketi altında yoğun işçi çıkarmalar gündeme gelecekti" dedi. Şu anda işçi atılma olayının durulduğu belirtildi. Direnişteki işçilerin bütün ihtiyaçları Deri-İş Sendikası tarafından gideriliyor.

Toplam 32 işyerinden işçiler "Direnişteki İşçilerle Dayanışma Kampanyası"na destek veriyor.

Belediye işçileri Ankara'ya yürüyor

Adana/Özgür Gelecek- Adana'daki belediye işçilerinin direnişinin 22. gününde de işçiler çeşitli eylemliliklerle kararlılığını sürdürüyor. Direnişin 13. gününde "emniyet güçleri", valiliğin oturma eylemini yasadışı ilan ettiği gerekçesiyle coplarla işçilere saldırdı. Gözlerine kestirdikleri işçileri gözaltına almak isteyen "emniyet güçleri", işçilerin olayı "Yaşasın Haklı Direnişimiz!", "İşçi Kıyımına Son!", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!" vb. sloganlarla ve daha da kenetlenerek direnmelerine karşılaması üzerine, halk nezdinde teşhir oldular. Daha sonra işçi komitesinin bürokrat çevreleri zorlaması sonucu, oturma eylemine Abidin Dino Parkı'nda devam edildi.

İşçiler, 31 Mayıs 1994 günü İHD'de yaptıkları basın açıklamasında, işçiye yapılan saldırıların tüm halka karşı yapıldığını, tüm emekçi ve demokratik kuruluşların bu eylemde birlikte direnmesi gerektiğini belirttiler. Ayrıca HADEP İl Başkanlığı'na yaptıkları ziyaretlerinde yöneticilerden olumlu cevap aldıklarını dile getirdiler. 31 Mayıs 1994 günü diğer işçilerle ulaşmak ve bilgilendirmek temelinde bildiriler hazırlayıp dağıtılması kararı alındı.

3 Haziran 1994 günü ise, işçiler Genel İş 2 No'lu Şubesi'nin konferans salonunda yaptıkları toplantıdan sonra direnişlerini aktifleştirmek için Ankara'ya yürüme kararını aldıklarını söylediler. Bu kararı alış şartlarını komiteden bir işçi şöyle açıkladı: "Adana'daki bütün partili ve

200 işçi ve ailelerin başlattığı Ankara yürüyüşü yoğun destekler görüyor. İşçiler oldukça kararlılar

partiz yetkilileri bilgilendirdik. Atılan işçilerin geri alınması için koşulları zorladık. Fakat gelinen aşamada ise olumlu hiçbir şeyin yapılmadığını çareyi daha da aktif olan Ankara yürüyüşünde bulduk." dedi. Bu arada işçilerin çeşitli partilere (DYP, SHP, ANAP) toplu ziyaretleri sürüyor.

Kendilerini hâlâ SHP delegesi olarak tanımlayan bazı işçiler ise, eyleme katkı amacıyla delegeliklerinden istifa edeceklerini bildirdiler. İstifa etmelerinin en önemli nedeni ise SHP'nin 5 Nisan İstikrar Paketi'nin ortağı olduğu, bu yüzden güvenilirliğini yitirdiği görüşünün ağır-

lık kazanması.

Son aldığımız haberlere göre 28 gündür devam eden eylemlilikler 13 haziranda başlatılan "Ankara yürüyüşü" ile devam ediyor.

Genel-İş Sendikası 6 No'lu Şube Başkanı Mustafa Acar, 28 gün süren oturma eylemi süresince devletin tepesindeki yetkililer dahil herkesle görüşüp dilekçeler gönderdiklerini, ancak hiçbir sonuç alamadıklarını belirtti.

İşçiler adına basın bildirisini okuyan Acar "Adana Valisi tarafından aşağılandık, partilerin çoğundan oyalayıcı cevaplar aldık. Hiçbir sonuç çıkmadı. Özelleştirmeden sendikasızlaştırmadan

payımıza, düşeni aldık ve işimizden atıldık. Bu yüzden Ankara yürüyüşüne karar verdik. Askeri harcamalara akıtılan paralar biz emekçilerin cebinden çıkmaktadır. Sorumlusu olmadığımız krizin faturasını sermaye sınıfı ödesin" dedi.

"OlmeK Var DönmeK Yok!", "İşçi Kıyımına Son!", "İşimizi İstiyoruz Kararlıyız!" yazılı pankart ve elbiselerle sloganları atarak 200 işçi ve ailelerin başlattığı Ankara yürüyüşü yoğun destekler görüyor.

Yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı yürüyüş kor-tejinin 10 gün sonra Ankara'ya varması bekleniyor.

Emekçiye zam yok

Haber Merkezi- Mayıs ayı başlarında ücret dondurma eğilimi ortaya çıkan hükümet, "zamların 52 trilyon lira mali yük yarattığı"ni vurguladı. Sendikalar da uzlaşma çağrısında bulunuldu. Hükümetin 1993 yılında kamu sektöründe imzaladığı toplu sözleşmelere göre haziran ayında 33 bin 950, temmuz ayında 224 bin 900, ağustos ayında 36 bin 566, eylül ayında 334 bin 367 işçinin zamlı ücret alması gerekiyor. Fakat, IMF'ye verilen sözlerin yerine getirilmesi için de hiç zam yapılmaması gerekiyor. Hükümete ve sarı sendikacılara göre, 1 temmuzdaki memur zammı "suya düştü."

Petlas'ta açlık grevi

Haber Merkezi- Kırşehir'de bulunan Petlas lastik fabrikasının özelleştirilmesine karşı açlık grevi yapılacağı açıklandı. Petrol-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada, sendikanın Ankara şubesinde, Petlas çalışanlarını temsilen açlık grevine 6'sı sendika üyesi, 2'si kapsamdışı personel olmak üzere toplam 8 çalışanın katılacağını açıkladı. Bu açlık grevine, toplam bin 300 işçinin katılacağı da bildirildi. Bilindiği gibi, Petlas'ta inceleme yapan komisyon, şirketin bilinçli olarak zarar ettirildiğini, kapatılması için bazı grupların baskı yaptığını ileri sürmüştü.

Philips, 130 çalışanını attı

Haber Merkezi- Elektronik sektörünün tekellerinden biri olan Philips, 12 haziran günü 130 çalışanının işine son verdi. Pazarlama ve satış servislerindeki 130 çalışanın işine son verilmesiyle, büro elemanlarının sayısı 180'den 50'ye düşürülmüş oldu. Çıkarma kararında, gerekçe olarak "ekonomik kriz nedeniyle satışlarda meydana gelen azalma" belirtildi. Türk Philips Genel Müdürü Atok İlhan, elektronik piyasasının 4 ayda durma noktasına geldiğini belirterek, "Son 1 ayda üretimimizi %40 oranında azaltmıştık." dedi.

Tekel işçisinden protesto

Haber Merkezi- Cevizli'de bulunan Tekel Ambalaj Fabrikası'nda çalışan 780 işçi ve 29 memur, sokağa dökülerek, Tekel'in satılmasını protesto etti. Protesto gösterisine katılımlarla beraber, protestocu sayısı bini aştı. Bilindiği gibi, hükümet, fabrikanın %60'ını, merkezi İsviçre'de bulunan RIG RENTSCH Endüstri'ye satmıştı. Eylemde, Gıda-İş Sendikası Trakya Bölge Başkanı Özcan Mete ve ambalaj fabrikasında örgütlü Tek Gıda-İş 7 No'lu Şube Başkanı Kazım Gömüç, birer konuşma yaptılar. Yapılan açıklamalarda, Tekel'in en fazla kâr eden kuruluşlarından birinin satılması protesto edildi.

Darıca Belediyesi'nde işçiler toplu direnişe geçti

Istanbul/Ozgür Gelecek- Darıca Belediyesi'nde 129 işçi, 31 Mayıs 1994'te iş akdi fesh edilerek işten çıkarılmış, bunun üzerine, işten çıkarılan işçiler, belediye binası önünde aileleriyle direnişe geçmişti.

27 Mart yerel seçimleriyle koltuğa oturan Refahlı belediyeler, Osmanlı kılıcını ellerinden düşürmeden, son hızla işçi kıyımına devam ediyor. Darıca Belediyesi'nin Refahlı başkanı İbrahim Pehlivan da bunlardan biri. Pehlivan "Ekonomik kriz, borçlarımı ödeyemiyorum... vb." gerekçeler öne sürerek, işçileri kapı dışarı etti. Böylece kendi faşist kadrolarına yer açmayı, kurumlaştırmayı hedefliyor. Refahlı belediyeler, dün Kağıthane, Bahçelievler derken bugün Güzelce, Darıca, Pendik, Gebze ve Türkiye'nin birçok yerinde işçi kıyımına devam ediyor.

DİSK Genel İş Sendikası örgütlü olduğu Darıca Belediyesi'nde, toplam 330 çalışana bulunuyordu. Kısa bir süre önce işyeri temsilcisi iki kişi ve sendika yönetim kurulu üyesi bir kişinin iş akdi fesh edilmiş, 35 kişi de baskılar sonucu işlerinden ayrılmak zorunda kalmış. İşçiler ve sendika buna etkin ses çıkarmayınca da, Pehlivan hiç zaman kaybetmeden 129 kişiyi işten atmış. Bunun üzerine, 90 işçi, aileleriyle direnişe geçmiş, bu direniş iki hafta kadar sür-

Atılan işçiler aileleriyle direnişte

muştu. Gebze Belediyesi çalışanlarının toplu direnişinden bir gün sonra da, Darıca işçileri de üretimden gelen güçlerini kullanarak üretimi durdurdu. Toplu direnişe

geçti. Şu anda Gebze'de ve Darıca'da belediye hizmetleri durmuş. Kısa bir süreç içinde halkı karşısında bulan belediyelere, şu anda yoğun bir tepki var. Halk,

atılan işçinin yanında. Direnişteki işçiler "Ekmeğimizi alana kadar, işlerimizin başına dönene kadar, direnişe devam, mücadeleye devam!" diyorlar.

Eskişehir'de 12 Eylül sonrası coşkulu miting

Eskişehir/Ozgür Gelecek- Eskişehir'de Demokrasi Platformu tarafından "Hayat Pahalılığına ve Anti Demokratik Uygulamalara Hayır" mitingi düzenlendi. Mitinge; Eğitim-İş, Eğitim-Sen, Tüm-Belsen, Maliye-Sen, Harb-İş, Şeker-İş, Sağlık-Sen, Tüm Haber-Sen Eskişehir şubeleri, Eskişehir Halkevleri, Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Öğrenci Derneği, ayrıca; Bursa'dan Ener-Sen, Zonguldak Sendika Çalışanları Platformu, Turhal Şeker-İş Şubesi katıldı.

Miting öncesi yapılan duyurularla Eskişehir halkı "Zamlara ve Anti Demokratik Uygulamalara" karşı sesini duyurdu. Halkın bir kısmı aktif destek verirken, bir

kısmı da kendi aralarında konuşarak "durumu idare etti."

Mitinge katılacak gruplardan bir kısmı Gültepe mahallesinde, diğer gruplar ise şehir merkezinde belirlenen yerlerden yürüyüşe geçerek, Odun Pazarı'nda bulunan miting alanına saat 15.00 civarlarında girdi. Alanda 1500-2000 arası bir kitlenin toplandığı gözlemlendi. Bu arada polislerin her zaman olduğu gibi rahatsızlık verici tavırları da gözden kaçmadı. Evlerin çatılarına yerleştirilen polisler ve kameraları da, miting boyunca hiç eksik olmadı.

Mitinge konuşanlar arasında; Harb-İş, Harb-İş, KESİP başkanı ve bir öğrenci katıldı. Konuşmalar-

ın sık sık sloganlarla kesildiği gözlemlendi. Bazı konuşmacıların uzlaşmayı içeren konuşmaları karşısında ise, kitle hep birlikte "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır!" sloganını haykırdı. Atılan diğer sloganlar arasında; "Emekçiler Birleşin, İktidara Yerleşin, İşçi Kıyımına Son, İşçi-Köylü Elele Demokratik Devrim, Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Mücadelemiz, İşçinin Katili Patron Ağa Devleti, Zam, Zulüm, İşkence İşte Faşizm, Faşizme Karşı Halk Savaşı, Yaşasın İş, Ekmek, Özgürlük Mücadelemiz, Halkız, Haklıyız Kazanacağız, Zama, Zulme Karşı, Halk Savaşı, Patan Emme, Hayır, Kayıtsız Genç-Faşist Eğitim, Faşizme Karşı, Tek Yumruk Tek

Barikat", vb. Ayrıca "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganı da kitle tarafından yoğun olarak atıldı. Atılan bazı sloganlar karşısında telaşa kapılan polis bazı gruplara müdahale etmek istedi. Ancak, karşılaştığı yoğun tepki karşısında geri çekilmek zorunda kaldı. Miting sonunda doğru gruplar, geldikleri yönlere doğru toplu bir şekilde yürüdükten sonra, alaysız olarak dağıldılar.

Miting, birçok eksiklik ve olumsuzluklarına rağmen, 12 Eylül sonrası Eskişehir'de nadir olarak yaşanan bir coşku, kaynaşma ortamı doğurması ve halkın ezikliği üzerinden atmasının başlangıcı olması bakımından olumlu sayılmaktadır.

İşçilerden oturma eylemi

Adana/ Özgür Gelecek- Mersin Yenişehir Belediyesi'nde çalışan 28 işçi, işten atılmalarından dolayı 9 Haziran günü Yenişehir Belediyesi binasında oturma eylemine başladılar.

Eyleme 4 kişiyle başlayan işçilerin sayısı, zamanla 180'yi buldu. İşçiler, eylemlerinin işe tekrar alınmayı amaçladığını, işe alınana kadar çeşitli eylemlerle düzenleyeceklerini söylediler. Ayrıca çeşitli sendikaların, halkevlerinin, İHD gibi çeşitli DKÖ'lerin kendilerini desteklediklerini söylediler. Eylemlerine 13 Haziran günü Mersin Anakent Belediyesi'nin önünde devam edeceklerine dair karar alan işçiler, bu kararın eyleme katılan işçi sayısındaki artıştan kaynaklandığını söylediler. İşçiler, Adana'daki Anakent işçilerinin yürüşünü de destekleme kararındalar. Bu amaçla, gerekirse, Pozanti'dan sonra yürüyüşe katılacaklarını da açıkladılar. Mersin Belediyesi'nden, şu ana kadar 2000 kişinin atıldığı söyleniyor.

Demirdöküm'den 137 işçi atılıyor

Haber Merkezi- Bursa'nın İnegöl ilçesinde kurulu Koç Holding'e bağlı Türk Demirdöküm fabrikasından 137 işçi çıkarılıyor. Son ekonomik kararlarla daha da hissedilen ekonomik krize paralel olarak birçok işyerinden "ekonomik önlem" gerekçesiyle işçiler zorunlu yıllık izinlere çıkarıldıktan sonra, şimdi de işten atılıyorlar.

Tarım-Sen MYK'dan istifa

Haber Merkezi- Tarım-Sen Merkez Yönetim Kurulu üyesi Hakan Küçükünal, 7 Haziran günü bir basın açıklaması yaparak istifa etti.

Küçükünal, yaptığı açıklamada şunları kaydetti: "Genel Kurulumuzda açık yüreklilikle kürsüye çıkıp, 'Bu sendikamızın genel başkan sorunu vardır' deme cesaretini gösteremeyenler, seçim günü korkunç bir tezgah hazırlamışlar ve devrimci demokratik ahlak sınırlarını aşmışlardır. Benim üzerine özel bir çaba ile blok oy göndermesi yaparak ve bunu örgütleyerek, yönetimin görev dağılımında başkan adayı olmamın zeminini yaratmışlardır(!)"

Adana İHD yeniden açıldı

Adana/Özgür Gelecek- İHD Adana şubesi açıldı. Bilindiği üzere İHD Adana şubesi 5 Mayıs 1994 günü valilik emri ile yasadışı yayın bulundurduğu gerekçesiyle 15 gün kapatılmıştı.

21 Mayıs 1994 günü İHD'de yapılan, sosyalist basının da katıldığı açılış toplantısında, İHD'nin bugüne kadarki yüklediği misyonu devam ettireceği kararı alındığı açıklandı. Yapılan açıklamalarda toplumsal ve ekonomik hakların bir bütünlük içinde ele alınması gerektiği, kişi hak ve özgürlüklerinin ancak toplumsal ve ekonomik haklar temeli üzerinde gerçekleşebileceği belirtildi.

Ayrıca işçi sorunları konusunda da kamuoyunun duyarlı olma çağırıldığı açıklandı. İşçi çıkarılmalarının alabildiğine arttığı, özelleştirme ve taşeronlaştırma adı altında işçi kıyımının arttığı, varolan cılız sermayenin ve sanayinin de palazlandığı öne sürüldü. Failli meçhul cinayetlere değinilen açıklamada, 1796 yargısız infazın hesabının verilmesi istenirken, demokratikleşme paketinin halka pek umut veremeyeceği belirtildi. Ayrıca, ülke sevgisinin kimsenin ipoteği altında olmadığı, demokrasinin ancak tüm kurum ve kuruluşlarıyla özgürlükçü bir şekilde olabileceği ve İHD'nin özgürlükçü demokrasiyi istedikleri vurgulandı.

Sınıfa ihanet örneği

İstanbul/ Özgür Gelecek- Ülkemizde 19. yüzyılın sonlarına doğru kurulmuş olan işçi sendikalarının neredeyse 100 yıllık bir geçmişi var. Ülkemizde bu yüzyıl içinde işçilerin ekonomik taleplerinin yanısıra siyasi taleplerinde gündeme getirildiğini görüyoruz. Ancak mevcut gelişmeler işçi sendikalarının işlevlerini tam olarak yerine getirmediğini göstermektedir. Sendikalarda örgütlü işçilerin ekonomik ve siyasi mücadeleleri bazı dönemler yükselmiş bazı dönemler yerinde saymış. Ama genel olarak ele alındığında sendikacıların (özellikle yönetimler) uzlaşmacı bir tavır sergiledikleri görünüyor. İçinde bulunduğumuz süreçte ise işsizlik had safhaya ulaşmış, özellikle özelleştirme ve taşeronlaştırma ile işine son verilen işçilerin sayısı artıyor ve artacak. Çalışma koşulları daha kötüleşiyor. İnsan emeği hiçe sayılıyor. Buna karşı sendika ağaları ne yapıyor? Birçoğu işçisine sahip çıkmak bir yana işveren temsilcisi görevini üstlenmiş durumda. Özelleştirmeye karşı çıkmak bir yana özelleştirilen KİT'lere ortak oluyor. Sendika içi demokrasiyi tamamen ortadan kaldırıyor, koltuklarını kaybetmemek için amansız mücadele veriyorlar ve daha neler neler...

Bu tür olayların yaşandığı sendikalarından biri de Türk-İş'e bağlı bulunan Tes-İş. Tes-İş'te örgütlü işçiler enerji, su ve gaz sektöründe çalışıyorlar. Tes-İş 1963 yılında kurulmuş. Tes-İş'te de yine diğer birçok sendikada görülen sorunlar var. Sendika Genel Merkezi başta olmak üzere şubeler de işveren temsilcisi konumuna getirilmiş ve icraatlarıyla işçi düşmanlığını kanıtlamış. Nedir bu icraatlar? Bunların bazıları Tes-İş Genel Merkezi ve Tes-İş İstanbul 1 No'lu şube arasında yaşanan olaylarla somutlayalım. 1989 yılı Mart ayı. Tes-İş sendikası İstanbul 1 Nolu Şube 3. Olağan Genel Kurulunu yapıyor. Genel kurulda şube başkanlığını sarı sendikalara muhalif olan sendika içi demokrasiyi savunan, genel merkezde muhalif olan adaylar kazanıyor. Genel Merkez kolları sıvıyor ve 1 Nolu şubeyle ilgili hemen dava açıyor. İlk duruşmada davayı kazıyor ve kongre iptal ediyor. Gerçekçe eski yönetimin şube faaliyet raporlarını genel merkeze zamanında ulaştırmaması. Genel kurul toplantısının yenilenmesi kararı alındıktan sonra 1 Nolu şubenin adresi yerine 5 Nolu şubenin adresi gösteriliyor. O dönemlerde Eminönü İlçe Seçim Kurulu'nun "emekli sendikacıların seçilemeyeceği" şeklinde bir kararı vardı. Ve Tes-İş Merkez Yönetimi kendi belirledikleri adayın seçilmesini sağlamak amacıyla bu adres değişikliğini yaparak seçim bölgesinin Şişli İlçe Seçim Kurulu yetki alanına soktu. Böylelikle seçimlerin ne kadar "demokratik" olacağı ortaya çıktı.

1 MAYIS MİTINGİNE KATILMAK SUÇ (!)

Ancak seçimleri yine demokratik mahalefet kazandı. Bunu sindiremeyen Tes-İş Genel Merkezi bu kez 1 Nolu şube yönetimini disipline verdi ve görevden aldı. Görevden alma gerekçeleri ise

- 1- 1 Mayıs mitingine katılmak ve katılmayı teşvik etmek
- 2- Yasa ve tüzükte yer almayan işyeri komiteleri oluşturularak faaliyet göstermek
- 3- Türk-İş ve Tes-İş aleyhine basına beyanat vermek
- 4- Genel Merkez hakkında küçültücü ve menfi propaganda yapmak vb. vb.

Tes-İş 1 Mayıs mitingine katılan sendikacıları suçlu ilan etti ve 1 Mayıs'a katılmayı suç saydı. İşçilerin söz ve karar sahipliğini hedefleyen işyeri komitelerine düşmanca tavır alan Tes-İş Genel Merkezi yüzü kızarmadan işçi haklarını savunduğunu iddia edebiliyor. Kaldı ki sendika tüzüğünde görevden alma, yolsuzluk ve usulsüzlük söz konusu olduğunda olabilir ve bu kararı disiplin kurulu değil ancak genel kurul verebilir.

Şubeye Genel Merkez tarafından hem yöneticiler atanıyor. Oysa Genel

Tes-İş özelleştirmeyi onaylarken, karşı çıkan işçiler de polisten dayak yiyordu

merkez yönetici atayamaz ancak yönetim boşluğu halinde iş mahkemesinin tayin ettiği geçici yönetim niteliğinde kayyum atanır. 5 ay sonra yapılan delege seçimleri de entrikalarla yapılıyor. Yasaya göre seçimle gelmeyen kişiler doğal delege olamıyor. Genel Merkez tarafından atanan yönetim doğal delege sayılıyor. 2 temmuz'da delege listeleri işyerlerine gece yarısı asılıyor ve ertesi gün indiriliyor. Delege olmak isteyenler listeye adını yazdırıyor. Oysa tüzüğe göre listenin 3 gün asılı kalması gerekiyor. 4 temmuzda yapılan başvurular kabul edilmiyor. Kongreye gidiliyor. Genel merkez atadığı yöneticilerden şube sekreteri Hasan Tahsin Zengin MHP'li olarak biliniyor. Ve kongrede "Sen genel merkezin binasını kullan, arabasını kullan, telefonunu kullan ondan sonra da Genel Merkez karşı ol" derken işçilerde "Merkez bu paraları biz işçilerden almıyor mu?" diye soruyor. Evet genel merkez işçilerden aldığı paralarla arabalar, binalar alıyor ve işçileri kullanımdan men ediyor. İşçilerden alınan paralarla Başkanlar Kurulu toplantısı KKTC'de yapılıyor. Tes-İş yöneticileri işçilerin parasıyla yer kalmamış gibi Kıbrıs'ta toplanıyor. Toplu iş görüşmelerinde patronlarla işçi masalarında işçinin parasını yiyor. Ve aynı masalarda işçiyi satıyor. Ve bu kongrede Genel Merkez'in atadığı yönetim tekrar şube yönetimine geliyor.

TEK PEŞKEŞ ÇEKİLİYOR

1989'da işçilerinin Tes-İş'te örgütlü olduğu TEK'te özelleştirme gündeme geliyor. O dönemlerde Tes-İş Genel Başkanı Faruk Barut özelleştirmeye şiddetle karşı çıkıyor (!) ve "Özelleştirmeye tüm gücümüzle karşı çıkacağız, şimdiye kadar hiçbir sendikamızın yapmadığını yapacağız. Kapitülasyonlar devrine dönme özlemi içindeki Ozal hükümeti artan dış borçlarını ödeme telaşıyla Türkiye'nin en verimli ve önemli kuruluşlarını yabancılarla peşkeş çekiyor" şeklinde açıklamalar yapıyor Eylül '89'da. Sonra dönemin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fahrettin Kurt ve Tes-İş yönetimi arasında görüşmeler başlıyor. Bu görüşmelerden sonra Ocak '90'da Tes-İş Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Kenan Tetik, TEK'in özelleştirilmesini onaylayan açıklamalar yapmaya başlıyor ve "devredilen işyerlerindeki işçilerin tüm hakları güvence altındadır, endişelenecek herhangi bir durum yoktur" diyor. Bu arada TEK işçileri özelleştirmeye karşı eylemlilikler geliştiriyor. Hatta bu eylemlerde polis tarafından coplanıyorlar. Anadolu Yakası Elektrik İşletmesi'nin AKTAŞ'a satışı engellemek için çalışma tercihi yapıyorlar. O dönemin burjuva basını bile manşetlerinde TEK'in özelleştirilmesini "Elektrikli soyun" "Halka tevavüz" şeklinde mite ediyorlar. Dönemin Türk

İş Genel Başkanı Şevket Yılmaz ise "Sıkıntılarımız özelleştirmeden değil, yabancılaştırmadan kaynaklanmaktadır. TEK'te yapılan örnek bir özelleştirme sözleriyle özelleştirmeye yönelik tavrını açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Daha önce özelleştirmeye karşı olduğunu belirten keskin nutuklar atan Tes-İş Genel Başkanı Faruk Barut bu kez, "Özelleştirmeye karşıyız. Ama bunu önleyemiyorsak yapılacak tek akıllıca şey işçilerin tüm haklarını ve iş güvencesini garantiye alacak yolları bulmaktır" diyordu. Bu arada Bakanlıktan Tes-İş'e rüşvet teklif ediliyor ve Bakan Kurt "TEK özelleştirirse Tes-İş'e hisse veririz" diyordu. Rüşvet konusunda TEK'e tek talip olan AKTAŞ AŞ. de ikna ediliyor, buna da Türk-İş aracı oluyor. Ve Mart '90'da TEK AKTAŞ'a devrediliyor. Bu devir işlerinde Tes-İş'in payı da veriliyor. Tes-İş % 5'lik bir hisse ile AKTAŞ AŞ.'ye ortak oluyor. O dönem 1 milyar TL bedelinde bir payla AKTAŞ'la ortaklığa giriyor. İşçilerden kesilen aidatlar, işçilerin karşı çıkmalarına rağmen Tes-İş tarafından bu şekilde kullanılıyor.

İŞÇİLER KÖLELEŞTİRİLİYOR

Tes-İş'te örgütlü TEK işçileri 10 yılı geçkin bir süredir 24 saat faaliyette bulunan işyerlerinde 2 vardiya ve 12'şer saat çalışıyorlar. Toplu İş Sözleşmelerinde ve İş Kanunu'nda 24 saat çalışılan işyerlerinde 3 vardiya uygulananı denmesine rağmen bu TEK işçileri için geçerli değil. İşçiler köle gibi 12'şer saat çalıştırılıyor. Sendika buna sessiz kalıyor ve hiçbir girişimde bulunmuyor. 1987'den beri işçiler kendi bireysel çabalarıyla Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne başvuruyor ve bu uygulamanın son bulmasını istiyorlar. Ama bu çabalar '94 yılının Haziran ayına kadar sonuçsuz kalıyor. İşveren "eleman yetersizliğinden dolayı 3 vardiya sistemine geçemiyoruz." diyor. Oysa 1988 yılında TEK Bakırköy Koordinatörlüğü'nde 200 işçi çalışıyordu. Haziran 94'e gelindiğinde çalışan işçi sayısı 83'e iniyor ve 7 Haziran 94 günü işyerlerine gönderilen genelgeleyle 3 vardiya uygulamasına geçildiği bildiriliyor. İşçi sayısı 200 iken eleman yetersizliği gerekçe olarak gösteriliyor, işçi sayısı 83'e indiğinde böyle bir sorun kalmıyor ve 3 vardiya uygulamasına geçiliyor. Onca yıl köle gibi çalıştırılan işçilere mesai farkları da verilmiyor. Tes-İş buna da sessiz kalıyor. Toplu İş Sözleşmeleri hükümlerini dahi yaşama geçiriyor.

TES-İŞ YÖNETİMİNDEN BİR İHANET DAHA

Tes-İş Genel Merkezi'ne çöreklenen ihanet çetesi yeni bir ihanet daha gerçekleştiriyorlar. AKTAŞ'a bağlı Ar İnşa-

İşçi: Tes-İş yönetimi

at'ın yetkisi için başvurdukları mahkemeden işçilerin lehine karar çıkınca dayandan vazgeçiyorlar. AKTAŞ'a bağlı Ar İnşaat Merkezi Isıtma Sistemleri AŞ'de çalışan işçiler Tes-İş 1 Nolu Şubede örgütleniyor. Sendika yetki için Bakanlığa başvuruyor ve yetki alıyor. Bu arada Kıbrıs'ta düzenlenen Başkanlar Kurulu toplantısında Faruk Barut 1 No'lu Şube'nin görevden alınması için başkanları ikna etmeye uğraşırken, Ar İnşaat'ta yetki alındığını ve yakında toplu sözleşme görüşmelerine başlanacağını söylüyor. Ancak işveren Tes-İş'in yetkisine işyerinin inşaat işkolunda olduğu iddiasıyla itiraz ediyor. Bakanlık işverenin talebini uygun buluyor. Tes-İş Genel Başkanı Faruk Barut, Bakanlık ve işvereni mahkemeye veriyor. İstanbul 3 No'lu İş Mahkemesi Ar İnşaat'ın enerji işkolunda olduğunu belirterek Tes-İş'in yetkisini 8 Nisan 91'de ilan ediyor. 10 Nisan günü ise Tes-İş Genel Başkanı ve Genel Sekreteri'nin imzasıyla mahkemeye yeni bir dilekçe veriliyor. Dilekçede "Muhterem mahkemenizin 1990-917 esas sayılı dosyası ile karara bağlanan davamızdan davacı olarak feragat ettiğimizi arz ve beyan ederiz."

TES-İŞ
TÜRKİYE ENERJİ, SU VE GAZ İŞÇİLERİ SENDİKASI
BAŞKANLIĞI
TURKISH ENERGY WATER AND GAS WORKERS UNION

10 NISAN '99
Tarih: 10/04/99
San: 1099/45

3. İŞ MAHKEMESİ SAYIN HAKİMLİĞİNE
İSTANBUL

Muhterem Mahkemenizin 1990-917 Esas sayılı dosyası ile karara bağlanan davamızdan, davacı taraf olarak feragat ettiğimizi arz ve beyan ederiz.

Saygılarımızla,
Faruk Barut
Genel Başkan

Sahin Zekiye
Genel Sekreter

ŞUBE BAŞKANLIKLARI

Adana 1
Adana 2
Adana 3
Adana 4
Antalya
Aydan
Balıkesir
Bursa
Çayırhan
Diyarbakır 1
Diyarbakır 2
Diyarbakır 3
Erzurum
Edirne
Eskişehir

Tes-İş yönetiminin kazandığı davadan feragat ettiğini gösteren ihnet belgelerinden biri

İŞ CİNAYETLERİ DEVAM EDİYOR

İşçi sağlığı ve işçi güvenliği konusunda ise durum yine aynı. TEK'te kullanılan araç ve cihazlar çağdışı kalmış. Hepsi ömürlerini doldurmuş. Ama işçiler yine de o koşullarda çalışmak zorunda bırakılıyor. Gerek yeterli işçi çalıştırılmaması gerekse de kullanılan teknolojinin çağın gerekse de kullanılan teknolojinin çağın çok gerisinde olması hergün iş kazaları (iş cinayetleri)na neden olurken sendika yöneticileri de buna hiçbir tepki göstermiyor. Her kaza sonucu ölen işçilerin ardından sadece başsağlığı dilekçesi. TEK Genel Müdürlüğü'nün 1 Mayıs 1988 tarihli genelgesiyle getirilen tasarruf tedbirleri ile "çok önemli olan, bekletilmesi gereken, gerekli olan üretimi, iletimi ve dağıtımını engelleyen ve müşteriye hizmeti aksatan arıza halleri hariç ek ödeme gerektirecek şekilde harcamaların yapılmayacağı" ilan ediliyor. İşyerlerindeki bu kölece çalışmaya sendika sessiz kalırken işçiler ancak bireysel düzeyde bunlara karşı çıkıyorlar. İşçiler 12'er saat çalıştırılıyor. Bir işçinin normal ve yasal çalışma saatini aşan bu uygulama iş kazalarını da artırıyor. Burjuva basın bile yıllardır "Facialara gebe bom-

balar üzerinde yaşıyoruz", "Trafoların alarmları", "Bomba trafolar korkutuyor" şeklinde manşetler atıyor. Sendika önlem alınması için kılını bile kıpırdatmıyor. İnsanları ölüme terk ediyor. Birçok işçi "iş cinayetleri'nin kurbanı oluyor.

AYNI SENARYOLAR TEKRARLANIYOR

Tes-İş Genel Merkezinin kendilerine muhalif olan sendika üyelerinin şube yönetimlerine gelmesini engellemek için yıllardır oynadığı oyunlar devam ediyor. 1994 Mayıs ayı. Tes-İş İstanbul 1 Nolu Şube'nin 30 Mayıs 94 tarihinde yapılacak olan delege seçimleri için adayların başvuru ilan tutanağı 18 Mayıs 94 tarihli. Bu ilan tutanağı 20 Mayıs 94 tarihinde işyeri ilan panosuna asılıyor. 20 Mayıs bayramın bir gün öncesi yani arife günü. 21, 22, 23, 24 Mayıs tarihleri bayram tatili. 25 Mayıs günü adaylık için yapılan başvurular kabul edilmiyor. Gerekçe ise "müracaat süresi dışındaki bir tarihte müracaat olduğu." Oysa yasa ve tüzüğe göre delege adaylık başvuruları seçim

gününden 3 gün öncesine kadar yapılabiliyor. Ama her nedense (!) 30 Mayıs günü yapılacak olan delege seçimlerine 25 Mayıs günü yapılan başvurular kabul edilmiyor.

Tes-İş İstanbul 1 Nolu Şube'de örgütlü işçilerin çoğunluğu Tes-İş Genel Merkezi'ne muhalif. Ve yönetime "demokratik muhalefet" in gelmesini istiyorlar. Ancak işçilerin iradesi hiçe sayılıyor ve Genel Merkez'in istediği adaylar yönetime getirilmeye çalışılıyor.

"BU BÖYLE GİTMEYECEK"

Tes-İş İstanbul 1 Nolu Şube'de örgütlü olup Genel Merkez'e muhalif olan işçilerden biri olan Enver Devletli işçilerin Tes-İş'e bakış açılarını şu sözlerle dile getiriyor; "İşçi sınıfına düşman sendika yöneticilerini biz karşımıza alıyoruz.

Sendika yönetiminin kendisi yasaya aykırı hareket ediyor. İşçileri köleleştiriyor. İşçilerin yasalarla tanınmış haklarına bile sahip çıkmıyor. 1 Mayıs mitingine katılan sendikacıyı disipline verip cezalandıran bir sendikadan ne beklenir? Ama işine geldiğinde ise 1 Mayıs'ı kendisi kutluyor, bu yıl olduğu gibi. Taşeron işçilerin sendikalı olmasını engellemek için yetkisinden feragat edebiliyor, işçilerin köle gibi kullanılmasını onaylıyor, sendikaya sahip çıkmak isteyen işçileri engelliyor, tabanın söz, karar sahibi olmasını engelliyor...

Böyle bir sendika yönetimi işçi sınıfına ne verebilir? Tes-İş yönetimi tarihi hep ihanetlerle doludur. Ve Tes-İş yönetimi ihanetlerine hâlâ devam ediyor." ve ekliyor

"Bizim sınıfsal bir sendikal anlayışımız var. Tabanın söz, karar sahibi olması gerektiğini savunuyoruz. Hain yönetimleri istemiyoruz. Sınıfa ve sınıfın sorunlarına sahip çıkan bir sendika istiyoruz. Bizim sınıfsal bakış açımız genel merkezin işine gelmiyor, hükümetin de işine gelmiyor. Sendika yönetimimiz patronlarla elele verip bize karşı ortak çalışıyorlar. Bizim yönetimlere gelmemizi önlemek için ellerinden geleni yapıyorlar. Bütün bunlar demokratik muhalefeti saf dışı bırakıp kendi koltuklarına daha sıkı sarılmak için ortaya çıkıyor. Onca senaryo kendi koltuk kaybetme korkularının ürünü. Ama bizler buna izin vermeyeceğiz. Bu böyle gitmeyecek. Bu ülke çalışarak üretinlerin, yani işçinin, köylünün, memurun, küçük esnafınindir. Koltukta oturup dalavere ile ülkeyi soyanların değil

Göç heyeti Irak Kürdistanı'nda

Haber Merkezi- Hakkari ve Şırnak'a bağlı köylerden göç etmek zorunda kalan köylülerin durumunu incelemek üzere, İHD'nin yaptığı çağrıyla oluşturulan Göç İnceleme Heyeti, 14 haziran sabahı Irak Kürdistanı'na geçti. Habur sınır kapısından bölgeye geçen heyet, ilk durağı olan Zaxo'da, Zaxo Kaymakamı KDPLi Muhammed Macit İsa tarafından kabul edildi. Burada, heyete bir brifing veren İsa, "Sorun bizi aştı. Uluslararası bir boyut kazandı. Onun için uluslararası bazda bir çözüm bulunana kadar biz onları geri göndermeyeceğiz. Onlar bizim kardeşlerimiz, komşularımızdır." dedi. İHD Genel Başkanı Birdal ise, "Buradaki göçmenlerin sorunu bizim sorunumuzdur." dedi. Birdal, incelemelerinin sonucunu bir rapor haline getirip BM ve Kızıllıhaç'a göndereceklerini de ifade etti. Heyet, Şeraniş ve Qesrok bölgelerini de ziyaret etti.

Çiller'in listesi

Haber Merkezi- DEP Diyarbakır parlamenti Sedat Yurttaş, "PKK'ya para yardımı yaptıkları" iddiasıyla, Çiller'e, MIT tarafından 1250 kişilik bir liste verildiğini açıkladı. Listede yer alanlar hakkında hukuki işlemler yapılmadığına dikkat çeken Yurttaş, Çiller'i, "İçinde en az 1250 kişinin adının bulunduğu listeyi kamuoyuna derhal sunmaya, haklarında yasal işlem yapılmamasının nedenlerini açıklamaya, listeden öldürülenlerin bulunması durumunda bunun hesabını vermeye" davet etti.

Öte yandan, SHP grup Başkanvekili Ercan Karakaş, "Son aylarda kamuoyunun yakından tanıdığı Kürt vatandaşlarımızın bir bir öldürülerek yol kenarlarına atılmaları, artık büyükşehirlerimizde de can güvenliğinin kalmadığını gösteriyor" dedi. CHD İstanbul Şube Başkanı Mehmet Ali Kırdök de, bu cinayetlerin devlet içindeki güçlerce işlendiği, ya da devletin bu tür cinayetlere göz yumduğu yolunda güçlü kanıtlar ortaya çıktığını belirtti.

Basın açıklamasına polis engeli

Haber Merkezi- 6 Haziran 1994 tarihinde, Bağcılar Yüzüyl Mahallesi'nde gözaltına alınan Ladiger Tepe'nin ailesinin, İHD'de basın açıklaması yapması polis tarafından engellendi. Tepe'nin ailesi, basın açıklaması yapacakken, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı polisler, "basın açıklamasını izlemek ve açıklama metnini almak" istedi. Bunun üzerine aile, polisi protesto etmek amacıyla basın açıklamasını yapmadı. İstanbul Terörle Mücadele Müdürlüğü, gözaltındaki Ladiger Tepe ile ilgili bilgi almak isteyen ailesine, gözaltı gerekçesi olarak "çantasında bulunan çorap ve çamaşırlar"ı göstermişti.

Karlıova'ya gıda ambargosu

Haber Merkezi- Bingöl'ün Karlıova ilçesine bağlı Sexi, Hacıyan, Azizan, Arçuk ve Xelfan köyleri TC askerleri tarafından gıda ambargosuna tabi tutuluyor. Ambargonun yaklaşık 20 gün önce "gerillaya yiyecek verileceği" endişesiyle başlatıldığını belirten köylüler, karayolundan 5 kilodan fazla hiçbir şey geçirilmediğini ifade ettiler. İlçalar Jandarma Karakolu'na bağlı jandarmaların yanı sıra Armeli köyü korucuları yolu kontrol ederek un, yağ, şeker, çay gibi temel gıda maddelerinin 5 kilodan fazlasına izin vermiyor. Köylüler, ambargonun Bingöl Tugay Komutanı'nın emriyle uygulandığını belirtirken, Armeli köyünden 3 korucunun PKK tarafından öldürülmesi üzerine korucuların daha da saldırganlaştığını ifade ediyorlar.

Tes-İş'te örgütlü bulunan işçiler yönetimden daha aktif ve daha kararlı

Gelinmez denilen Ankara'ya geliyor, yürünmez denilen bulvarlarda yürünüyor. Ekonomik taleplerin ötesinde, "Savaş Zamlarına Hayır!", "Gerici Faşist Eğitime Son!", "Türkiye Faşizme Mezar Olacak!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" sloganları sıkça atılıyor. Ve, 25 bin kişilik sayısal enginlik; sloganlarla, disiplinli kortejlerle, coşkulu ruhla niteliksel enginliğin boyutlarını da ortaya seriyor.

Bürokratism kokan bir kentte; Kemalist politikaların "en temiz politikalar" olarak, en büyük sosyal demokratlarca pazarlandığı bir kentte; "TC ... Bakanlık" tabelalarının çokça bulunduğu bir kentte bulvarları dolduran bu sel önemlidir. Bu selin, **Osmanlı'dan alınan zulüm mirasıyla** beyni boşaltılmaya çalışılan, **kapı-kulu** haline getirilmeye çalışılan, **kraldan çok kralcı** olması için her türlü oyuna başvuru olan memur seli olması; işte bu, daha da önemlidir.

"İş yapılan yerde hata da olur" sözü doğrudur. Bugün, memur eylemlerinde, örneğin övgüyle bahsettiğimiz Ankara eyleminde de hatalar mevcuttur. Memur yavaş yavaş siyasileşmekle beraber, henüz **kendi sendikasında kendi iktidarını** tam anlamıyla tesis edebilmiş değildir. Fakat, "devlet içinde devlet olmaması için" sendikal hakkı bile kısıtlanan, sendikaları yasadışı örgüt muamelesi gören, en küçük ekonomik talepleri dile getirmesi bile "vatan hainliği" ile yafıtlanan, saray oyunları ile sendikası etkisizleştirilmeye çalışılan, vurulan, kaybedilen memurun ileriye doğru yürüyüşünü görmek gerekir.

Büyük usta Mao Zedung, "**Düşmanını iyi ta-**

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Memur eylemleri ve öğrettikleri

nı, 100 kez zafer kazan" der. Bu sözle anlatılmak istenen; tek taraflı inceleme yapmamak, bir harekete girerken kendi güçlerinin ve hasmının güçlerinin durumunu iyi bilmek ve bu bilgiyle hareket ederek hasım karşısında avantajlar elde etmektir. Buna bir nevi, düşmandan öğrenmek de diyebiliriz. Özgür Gelecek'in geçen (28) sayısındaki Türk Kamu-Sen incelemesi bu anlamda öğreticidir. TC, memur sendikacılığına önem vermekte, kendi güdümünde konfederasyon örgütlemekte ve bunu özellikle bir alanda, kamu çalışanları alanında yapmaktadır. Türk Kamu-Sen olgusunu incelerken, nedenlerine inmek gerekir. "TC, bütün bunları neden yapıyor?" sorusunu yanıtlamak gerekir. Bu soruya, kısaca "emekçilerin birliğini bozmak için yantı" verilebilirse de, sorunun bilimsel olarak temeline inmek daha aydınlatıcı olacaktır. Bu temelleri incelersek:

Öncelikle, yarı sömürge/yarı feodal ekonomik yapılanma sonucu, bürokratik devlet mekanizması içerisinde, teşvik ve primler için vi-

rüs gibi kümelenen komprador egemenlerin, kamu sektörlerinde yoğun yuvalanmaları vardır.

İkincisi, son alınan ekonomik kararlarla, di-batan TC ekonomisi kurtarılmaya çalışılmaktadır. Komprador patronlar ve toprak ağaları devletin nakit sıkıntısını gidermek amacıyla, kamu kurumları satılmaktadır. Dolayısıyla, satılacak kurumun çalışanlarının "patır-tı çıkarmaması", yani devir-teslim işleminin süt liman gerçekleşmesi TC için hayati önem taşımaktadır.

Üçüncüsü, bu satış döneminin bir çırpıda gerçekleştirilemeyeceğini bilen devlet, bu sektörlerdeki emekçilerin mücadelesini, "kâra ortak etme", "işten atılmamak için bazı haklardan feragat etme" gibi yöntemlerle törpülemeye, sü-reç içerisinde tamamen eritmeye çalışmaktadır.

Dördüncüsü, bu sektörlerde gelişecek olan sınıf sendikacılığının, gerçekten de TC'ye etkili darbeler vuracağını bilen egemenler, Türk Kamu-sen gibi kurumlaşmalara gitmektedir.

Hemen ve önemle belirtelim ki, bu tip kurumlaşma çabalarının gizli(!) biçimleri, diğer sendikalarda öteden beri vardı. Ancak, TC'nin bunu açık kurumsallaşmaya dönüştürme ihtiyacı duyması, düşman cephesindeki kaygının boyutunu göstermesi açısından öğreticidir.

Haziran ayının ikinci yarısında IMF kararları dolayısıyla, emekçilerin ücretlerine zam yapılmayacağı açıklandı. Hükümet "uzlaşma" istiyor. Memurun ve işçinin ekonomik sıkıntısının IMF bağlantılı olması, siyasi sıkıntı da yaratıyor. Bu yaz, sıcak geçecektir.

Gebze işçisi isyan etti

İstanbul/Özgür Gelecek- 10 Haziran günü Gebze Belediyesi'nde çalışan işçiler saat 16.00 civarında panoya asılan uzunca bir listeye pür dikkat kesildi. Panodaki uzunca listenin, iş akitleri feshedilen işçi ve memurların listesi olduğunu gören işçiler ilk anda neye uğradıklarını şaşırıyorlar. Sonra öfke ve nefretle karışık bir tepkiyle panonun camlarını kırıp, 80'i memur toplam 733 çalışan iş akitlerinin feshedildiği listeyi parçalarken aynı zamanda Gebze Belediyesi'nin bu kararını da param-parça etmiş oldular.

İşten atılan işçilerin çoğunluğu Genel-İş üyesi, memurların çoğunluğu da Tüm Bel-Sen üyesi. İşçi ve memurlar işten atıldıkları gün hemen belediye binasını işgal edip direnişe geçtiler. İşçi ve memurların bu haklı direnişine polis müdahale edince karşılıklı çatışma yaşandı. Bu çatışmada belediye binasında hasar meydana gelirken, Gebze'nin RP'li Belediye Başkanı Ahmet Pembegülü İzmit'ten çevik kuvvet desteği istedi. İzmit'ten gelen çevik kuvvet ekipleri işçileri kordon altına alarak "güvenlik" önlemi aldılar. Belediyeden çıkarılmayan işçilerin de eylemci işçilere destek amacıyla iş bırakmalarıyla Gebze Belediyesi'nde işler tamamen durdu.

Gece ve gündüz belediye binası önünde sürdürülen direniş, Gebze halkı, çevre işyerleri, diğer belediyelerde çalışan işçiler, DKÖ'ler, sendikalar tarafından yoğun bir şekilde destekleniyor.

Davul ve zurna eşliğinde sürdürülen eyleme destek verenlerin sayısı zaman zaman 15 bine ulaşüyor. Belediye binasının tüm giriş çıkışları işçilerin denetimi altında. Çeşitli provokasyonlara karşı da oldukça dikkatli olan işçiler, provokatörleri hemen safdışı bırakıyorlar. Örneğin direnişin 4. günü belediye binasına girmek isteyen bir RP'linin engellenmesi esnasında işçilerin arasında bulunup belediye camlarını taşıyan 2 kişi polise sığınmak zorunda kaldı. Bunu gören polisler işçilere saldırdı. İşçilerde buna karşılık verdi. Bu tür olaylar zaman zaman yaşanıyor. 733 kişiyle başlayan direniş, altıncı güne geldiğinde direnişçi sayısı 1733'e yükseldi ve bu rakamın daha da yükseleceği gözleniyor.

Bu arada Darica Belediyesi çalışanları, direnişçilere destek amacıyla iş bırakıp direnişçileri ziyaret etti. Gebze-Darica hattında çalışan dolmuşçular da destek amacıyla bir günlük kontak kapama eylemi gerçekleştirdiler.

Gebze, direnişçilerin kurduğu branda çadırlarla tam bir direniş kenti görünümünde. İstanbul, Sakarya ve Kocaeli'den yoğun katlımlar gözlenirken, birçok yerden de destek mesajları geliyor. Pendik Belediyesi'nin 100 çalışanı getirdikleri siyah bir çelengi Gebze Belediyesi önüne bırakarak işten atılmaları protesto etti. Zaman zaman RP'li ve MHP'li provokatörlerin içeriye sızmaya çalışması, işçilerin tepkisi ile boşa çıkarılıyor. Direnişçi işçilerin eylemlerinin haklılığının kamuoyuna da yansımasy-

Belediye binasını işgal eden işçiler

la belediye başkanının halk arasında dolaşmadığı, işçileri belediye çevresinden uzaklaştırmak için başta kaymakam olmak üzere yetkililerle gizli görüşmeler yaptığı belirtildi.

Direnişçi işçiler üretimden gelen güçlerini kullanarak haklarını alma mücadelesinde kararlı görünüyorlar. Buradaki direnişin boyutu sendikaları aşmış. Atılan işçilerin yaklaşık % 90'ı sınıf bilinçli olmamasına rağmen inisiyatif devrimci, sınıf bilinçli işçilerin elinde. İşçilerden biri, "Atılan işçiler geri alınmaya kadar üretimden gelen gücümüzü kullanacağız. Bizim direnişimizin boyutu sendikamızı aşmıştır. Özellikle yerel yönetimler ile uzlaşmadan yana tavır koymamız bize çok şey kaybettirir. Direnişteki arkadaşların çoğu politik kimliği olmayan insanlar olmasına rağmen biz bunu politikleştirmek zorundayız. Biz bu direniş kazanmak zorundayız. Çünkü bundan sonra da işçi çıkarmalara devam edeceklerdir. Bunun içindir ki bunu başarmak zorundayız. İşçinin çokluğu gerekçe olarak gösteriliyor. Oysa işçi fazlalığı sözkonusu değil. Hükümetten, kamu kuruluşlarında çalışan işçilerin iş akitlerinin feshedilmesi yönünde bir karar geldiği söyleniyor. Bu tamamen yalan ve çamurmadır. Ge-

len karar bu aşamadan sonra işçi alınmayacak şekilde. Oysa bize daha farklı yansıtıyor bu karar. Salt RP'nin olduğu yerlerde değil bu işçi kıyımı. Bu RP'nin inisiyatifinde olan bir şey değil. Türkiye geneline baktığımızda komprador burjuvazinin işçi sınıfına ve halklara yönelik topyekün bir saldırısı var. RP bunu fırsat olarak değerlendirmeye çalışıyor." derken başka bir işçi söze giriyor. "Bunlar bakanlığın tasarruf genelgelerini öne sürüyorlar. Ancak amaçları kendi ideolojilerini benimseyen insanları işe almak. Buradan atılan işçilerin çoğu en az 4-5 yıldır çalışıyor. 10-15 yıldır çalışan işçiler de var. İşçi fazlalığı bahane. Gebze nüfusu hızla artıyor. 30 mahallesi olan dağınık bir bölge. Alt yapısı yok denecek kadar az. İşçiyeye daha çok ihtiyaç varken, işçi çıkarılıyor. Bunun hiçbir haklı dayanağı yok. Geçici işçi diyorlar. O da doğru değil." diyor.

Direnişçileri destekleyenlerden biri de "İşçi çıkarmalarının nedeni tamamen kendi fikirlerini benimseyen insanları almak içindir. Gebze Belediyesi'nde sadece 1500 işçi var. Gebze gibi bir yere bu sayı az bile. Halbuki çıkarma gerekçeleri işçi fazlalığı olarak gösteriliyor. Hadi bu insanları isten atılsın. Sonra ne olacak?"

Ne yapacak aç kalan insanlar? Ya hırsız olacak, ya katil olacak ya da soyguncu. İnsanları buna teşvik ediyorlar. Ya kendini öldürecek ya da başkasını. Ama Gebze işçilerinin bu davayı kazanacağına inanıyorum. Kazanmak zorundalar. Başka alternatifleri yok. Bizler de bu direnişi sonuna kadar destekleyeceğiz." diyor.

Direnişteki işçi ve memurlar Gebze halkını aydınlatmak amacıyla bir bildiri dağıttılar. Bildiride, belediye işlerin durmasıyla halkın sıkıntısı düşmesinin kendilerini rahatsız ettiğini, direnmekten başka çarelerinin olmadığını ve halktan da destek beklemediklerini belirttiler.

Direniş altıncı gününe girdiğinde işçilerin morallerinin çok iyi olduğu, kamuoyu desteğinin de oldukça yoğun olduğu gözlemleniyordu. Bu direnişle Gebze'de yaşam felç olmuş durumda.

Hergün destek amacıyla akın akın gelen insanlar direnişçileri daha bir coşkulu kılıyor. Eylemin başından beri "İşçi Memur Elele, Genel Greve!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Gebze Bizimdir Bizim Kalacak!", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!" şeklindeki sloganlar da dillerden düşmüyor.

Çözumsuzlüğün "çözümü": borçlanma

IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist finans kuruluşlarının sömürge ve yarı-sömürge ülkelere verilen borç ve kredilerin, yüksek kârlarla geriye dönüşü sağlanamamaktadır. Emperyalistler borç ödemelerini güvenceye almak için bu ülkelerin ekonomisine müdahale ederek borçların geriye dönüşünü garanti altına alacak tedbirler sunuyorlar. Başka bir deyişle alınan borç ve kredilerin geriye dönüşünde tıkanmalar yaşandıkça, bu ülkelere reçeteler vererek sermayelerini sağlama almaya çalışıyorlar. İşte "5 Nisan Kararları" ve sonrasında gündeme gelen Stand-by anlaşması IMF ve Dünya Bankası tarafından TC'ye dayatılan böyle bir politikanın sonuçlarıdır.

IMF'nin TC'ye dayattığı bu politikanın en önemli "tedbirlerinden" birisi de ülke kaynaklarının, emperyalist finans kuruluşlarına olan borçları ödemek için ayrılması ve bunun için seferber edilmesidir. Bu nasıl yapılabılır?

Bunun için iç-dış borçlara ve maaş ödemelerine kaynak yaratabilmek için yüksek faizli hazine bonoları satarak yaptığı iç borçlanmadır. Bunun yapılabilmesi için TC, banka faizlerinin ve enflasyonun üzerinde bir faizle hazine bonosu, tahvil vb. çıkararak, halkın cebindeki paranın devlet elinde toplanmasını/merkezileşmesini sağlamaya çalışıyor.

Böylece emisyon hacmi daraltılmış, toplanan para devletin elinde iç ve dış borç ödemeleri için kaynak haline gelmiştir. Çözüm budur. Fakat bu TC hazinesinin satışa çıkardığı 3 ay vadeli net %50 faizli 40 trilyon liralık hazine bonosunun, bütçeye getirdiği yeni yük 20 trilyon liralık bir borçtur. TC bu bonoların faizlerini ödemek için ya daha ağır bir faiz yükü altına girecek ya da para basarak faizleri ödemek durumunda kalacaktır. Bu durum liraya yönelişi tersine çevirecek doların yeniden yükselmesine neden olacaktır. Bu da dolar karşılığı olan borçların durduk yerde katlanması demektir. Yüksek faiz politikasının esas amacı, halkın biriktirdiği küçük tasarrufları çekip almak, kara para, sıcağın para dediğimiz yüksek kâr peşinde koşan paranın ülkeye girişini teşvik etmektir. Böylece döviz yönelişi önleyip Merkez Bankası'nın döviz rezervlerini artırmak yoluyla döviz karşılığı olan borçları ödemeyi amaçlıyor.

IMF reçetelerinin halkımıza yansımaları ise daha acı ve daha ağır olmaktadır. Halkımızı açlığa, sefalete mahkum eden "istikrar paketi"nin bütün amacı iflasın eşliğine gelmiş bulunan TC ekonomisinin bütün yükünü halkımızın sırtına yıkmaktır. Bu politikanın direkt etkisi ise enflasyonun altındaki ücret artışının öngörülmesi, KIT vb. gibi devlet yatırım ve işletmelerinin özelleştirilmesi, yaygın işten atılmaların gündeme sokulması, sağlık, eğitim, belediye hizmetleri vb. gibi sosyal hizmetlere yapılan harcamaların durdurulması ve KIT'lerin ürettikleri mal ve hizmetlere zam yoluyla fiyatların artırılmasıdır.

Daha doğrusu IMF ve Dünya Bankası gibi emperyalist finans kuruluşlarının dayatmaları doğrultusunda KIT vb. gibi devletin yatırım ve işletmelerinin özelleştirilmesi ile devletin ekonomiye bizzat yatırım ve işletme şeklindeki müdahalesinin azaltılması öngörülmüştür.

Bilindiği gibi emperyalistler, yatırım yapacakları ülkelerde en başta siyasi istikrar aramaktadırlar. Bu akılları paranın boşa gitmemesi ve getireceği kârın güvence altında olması gereklidir. Fakat TC'nin içinde bulunduğu ekonomik kriz ve buna bağlı olarak gündeme gelen siyasal kriz, emperyalist efendilerinin beklentilerine cevap vermiyor. Bunun için IMF ve Dünya Bankası'nca söz verilen yeni kredi ve borçların verilmesinin Eylül ayında durumun gözden geçirilerek karar altına alınması, TC ekonomisinin efendilerine dahi güvence vermediğini ortaya koyuyor.

Komprador patron-ağa devleti, krizin bütün yükünü halkımızın sırtına yıkarken, halktan gelebilecek muhalefeti bastırmak için devlet terörü, daha azgın bir şekilde gündeme sokulmaya çalışılıyor.

Açlığa, sefalete, devlet terörüne karşı doğan tepkileri örgütlemek; başta komünistler üzere bütün devrimcilere düşen görevdir. Geçtiğimiz günlerde, geçerli bir neden olmadan işten çıkarmaları yasaklayan ve "İş Güvencesi Yasa Tasarısı" olarak bilinen 158 sayılı İLO sözleşmesi, mecliste ikinci kez kabul edildi.

Bilindiği gibi TC, içine girdiği krizi atlattıkça amacıyla 5 Nisan Kararları olarak bilinen, IMF patentli "İstikrar Paketi"ni açıkladı. IMF'nin sadık uşağı TC, efendisinin emirlerini yerine getirmede ne kadar kararlı olduğunu göstermek için "Saldırı Paketi"ni açıklar açıklamaz işe koyuldu. Özelleştirmeler, işyerlerinin kapatılması, zam, ücretlerin dondurulması, işten atılmalarla krizin faturası işçi sınıfı ve emekçi halkımıza çıkarılıyor.

5 Nisan Kararları'yla uygulamaya konulan ekonomi politikalarının bir sonucu olarak, birçok iş kolundaki işletme için para dağarcığına, ar-

Emekçi kitleler genelde ekonomiye yabancıdır. Ekonominin kavranması zor yasa ve kavramlardan oluştuğunu düşünürler. Bu tam da burjuvazinin istediği bir durumdur. Çünkü onlar işçilerin emeği nasıl gaspediliyor, köylünün ürününe tefeci-tüccar, ağa devlet tarafından nasıl yağmalanıyor, kısacası yoksul halkımız nasıl sömürülüyor, bilinsin istemezler.

Biz bu yüzden sömürüyü kavramak ve daha iyi karşı koyabilmek için ekonomiyi öğrenmek zorundayız. Bu sayıdan itibaren ekonominin temel yasa ve kavramlarını köşemizde inceleyip, kavranmasına yardımcı olacağız.

ÜRETİM: Üretim, insanın kendi emeğiyle, kendi yaşamını sürdürme faaliyetidir. Üretim için gerekli olan faktörler insan emeği ve doğadır. Bu iki faktör insanın doğayı değiştirebilmek için yarattığı iş aleti ile birleşince üretim başlamış olur.

Üretim faaliyetinin özünde, bilinçli bir çabayla harmanlanmış "değiştirme ve değiştirirken de değişme" özelliği vardır. İnsan doğayı değiştirirken aynı zamanda kendini de değiştirmiş olur. İnsanlık tarihi bu gelişimin seyirinden başka bir şey değildir. Toprağı değiştirip çömlek haline getiren insan, ancak kendisini de değiştirip bir üst aşamaya sıçrattıktan sonra, toprağı tekrar değiştirdiğinde porcelen çiniyi elde etti. Ya da köleci toplumdaki feodal topluma geçişte toplumu değiştirirken kendini de değiştirdi. Bugün kapitalist toplumda yaşayan insan da kendini değiştirerek, toplumu değiştirip sosyalist toplum aşamasına getirecektir.

Üretim hiçbir zaman bireysel olarak gerçekleşmemiştir, gerçekleştirilemez de. Daima kolektif bir karakter taşımıştır. Köylünün tarlayı ekmesi, hasadı kaldırması, işçinin bir metayı üretmesi hep kolektif bir çabanın ürünüdür. Proletaryanın burjuvaziye karşı savaşımı da bir üretimdir. Toplumun değiştirme faaliyetidir. Bu da kolektif bir işleyişin ve değiştirirken aynı zamanda değiştiren bir sü-

recin ürünüdür.

İnsanın en temel faaliyetinin üretim olduğunu ve bunun da kolektif bir faaliyet olduğunu belirtmiştik.

İnsanın yaşamını sürdürebilmesi, temel gereksinimlerini karşılayabilmesi için, içinde bulunduğu kolektif faaliyet, insanın ilişkilerini de belirler. Bu faaliyet yettükçe, insanlar arasında kurulan ilişkiler, zorunlu üretim ilişkileridir. Bu ilişkiler zamanla dinsel, siyasi, ahlaksal, hukuksal ilişkileri doğurmuştur. Bir atölyede işçiler arasındaki, usta ile çırak arasındaki ilişki, tarlada çalışan ırgatlar arasındaki, bu ırgatlarla ağa ya da toprak sahibi arasındaki ilişki zorunlu üretim ilişkileridir.

Demek ki bütün-insan ilişkilerinin temelini üretim ilişkileridir. Tarih, insanların nasıl ürettiklerinin ya da üretim biçimlerinin tarihidir. Bu tarihsel gelişmenin belli bir aşamasında insanların bir bölümü üretim

araçlarını ellerine geçirerek, üretimin sonucunda ortaya çıkan ürüne el koyacak duruma gelmişlerdir. Üretim araçları ellerinden zorla ya da hile ile alınan kitleler, yaşamlarını sürdürebilmek için üretim araçlarının "yeni" sahiplerine kârın tokluğuna yüzyıllarca çalışmak zorunda kalmışlardır. Bugün de sömürü sistemine dayalı üretim tarzı temel özelliklerini sıkı sıkıya koruyarak devam etmektedir. Toplum üretkenler ve tüketenler olarak ikiye ayrılmış, üretim aracına sahip olmayanlar yaşayabilmek için sürekli üretmekte. Üretim araçları sahipleri ise hiçbir emek sarfetmeden sadece üretim aracı sahibi oldukları için üretkenlerin emeklerini sömürmektedir. Fakat bu üretim tarzı da egemen sınıflarıyla birlikte tarihin çöplüğüne gömülecektir. Tabii ki bu emekçi kitlelerin bilinçli ve örgütlü mücadelesi ile olacaktır. ■

tan stok ve üretim girdilerindeki artış nedeniyle ürettiğini satamaz duruma geldi. Patronlar bu durum karşısında elde ettikleri kârlardan taviz vermeyip, hiçbir fedakarlığa katlanmayarak, direkt işçi kıyımına gidiyorlar. İşçilerin tepkilerini bastırmak için de; krizden dolayı işçi çıkartmak zorunda kaldıklarını, işçilerin anlayışlı olması gerektiğini söyleme yüzünü gösteriyorlar.

İşverenlerdeki bu yüzüzlük sendika ağalarında ikiyüzlülük şeklinde kendini gösteriyor. Bir taraftan işçi sınıfının çıkarlarını savunduğunu iddia ederek; "biz işçimizi ezdirmeziz, gerekirse greve gideriz, fabrikaları işgal ederiz" diyorlar; diğer taraftan da patron-ağalara dönmek için, "Ekonomik Kriz"

tuluş Savaşı' için üzerimize düşen sorumluluğu yerine getirmeye hazırız. Gerekirse işçimizi üç ay ücretsiz çalıştırırız.

Fabrikaları işgal ederiz diyorsak yanlış anlamayın. İşçi yıkamak için değil, bu kez korumak için değil, bu kez makinelerin tatlı mirıldanışını sürdürmek için 'işgalden' bahsediyoruz. Her türlü uzlaşmaya hazırız. En iyi sendikacı uzlaşma yeteneğine sahip olan sendikacıdır." diyorlar. Bu tam da sendika ağalarının ikiyüzlülüğünün açık ifadesidir. Kimin çıkarlarının koruyucusu ve savunucusu olduklarının göstergesidir.

İşten çıkarmaları hızlandıracak olan diğer bir etken ise yürürlüğe girmesi beklenen İLO sözleşmesidir. İşçilerin

ri kadar işçiyi rahatça işten atamayacakları kaygısını taşımaya başlayan patronlar, bu yasa yürürlüğe girmeden önce işçi çıkarımlarını hızlandıracaklardır. Ayrıca, bu yasaya göre, ekonomik, teknolojik, yapısal veya benzeri nedenlerle işçi temsilcilerine ve yetkili makama zamanında bildirmek kaydıyla işten çıkarma kararı alınabilecek. Patronların telaşlanmasına hiç gerek yok. Çünkü yasanın bu hükmü şu anda birçok işkolundaki işten çıkarmalara yasal bir zemin yaratıyor.

Ne sarı sendikalar, ne de kağıt üzerinde kalacak olan İLO sözleşmesi işten atılmaları önlemeyecektir. Bu sorunlar, kendi örgütlü yapımızla devrim mücadelesine katılarak ve devrimi gerçekleştirerek sona erecektir.

"Yasak Tümceler" yargılanıyor

Sair-arştırmacı-yazar Abdullah Rıza Ergüven'in Berfin Yayınları tarafından yayınlanan "Yasak Tümceler" adlı romanı hakkında: "Basın yoluyla Allah'a, dine ve peygambere, kutsal kitaba hakaret etmek iddiasıyla TCK'nın 175/3. maddesine muhalefetten dava açıldı.

İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'nca açılan davada, savcılık iddianamesinde "Yasak Tümceler isimli kitabın tetkiki sırasında roman uslubunda işlenmiş olan eserinin bazı yerlerinde Musevilik, Hıristiyanlık gibi çeşitli semavi dinler ile ağırlıklı olarak İslam dininin Allah inancı ve akidelere, Peygamberine, vahiy kaynaklı olduğuna inanılan Kur'an-ı Kerim'e, İslami ibadet ve uygulamalara yönelik saldırı, tezyif, küçümseme, kinama, alaya alma, aşağılama tarzında ifadelerin yer aldığı görüldüğü TCK. 175/3. maddesinde tarif edilen suçun işlenip işlenmediğinin tespiti yönünden bir uzman bilirkişi olarak mütalâasının alınması uygun görülmüş ve bu kişinin Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı İslam Hukuku Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Salih Tuğ tensip edilmiştir." diyor.

Bilirkişi olarak tespit edilen Salih Tuğ, bir dönem Türk-İslam sentezcilerinin yer aldığı Aydınlar Ocağı'nın genel başkanlığını yapmış. Daha sonra İslami İlimler Araştırma Vakfı (II-AV) yönetiminde görev almış. Vakıf bir dönem Türkiye'de din görevlilerine maaş ödeyen şeriatçı Rabata ile de iyi ilişkiler içinde olduğu bilinir.

Prof. Dr. Salih Tuğ'un hazırladığı raporda "Tanrıların insanlar tarafından yaratıldığı, Tanrı'nın yanlışlar yaptığı, ipe-sapa gelmez buyrukların yaraya merhem olmadığı, çöl sayıklamalarının dikenli bir tel gibi boğazlara geçirildiği, cennet şenlikleriyle kandırılan insanların cehennem işkenceleriyle yakıldıkları, Tanrı elçisinin ve Tanrı'nın coğrafya bilmediği, Tanrı'nın hiçbir şey bilmediği, on yaşındaki bir çocuğun düzeyinde bile olmadığı, Tanrı'nın Muhammed'e istediği kadınla yatması için meleği gönderdiği, vahiylerin esrimeli söylentiler olduğu, ezanın namaz, oruç, abdest gibi kavramların ve inanışların Güneş tapımı kökenli olduğu, Tanrı'nın cini yarattığı için pişman olduğu, cinlerin Tanrı'nın başına bela kesildiği, anlatılanların uydurma olduğu, Peygamber İbrahim'in Tanrı'nın da, Muhammed'in Tanrı'sı gibi kıyıncı olduğu, Muhammed'in işinin gücünün kan dökmek, adam öldürmek ve yoketmek olduğu" şeklindeki tespitler savcılık tarafından suç unsuru olarak kabul edildi.

Prof. Dr. Salih Tuğ'un bilirkişi raporunda Allah'a ve Peygambere hakaret etmek suç olarak tespit edilirken, rasyonalist düşünceye savunmakta suç olarak belirtilmiş. Raporda "1789 Fransız Büyük İhtilal hareketinden sonra batıda Rönesans hareketinin bir meyvesi olan 'aydınlanma fikir ve düşünce cereyanının' doğduğu rasyonalizm, materyalizm ve pozitivistimize dayalı görüşleri benimsemek suretiyle yazar, günümüz Anadolu Türk halkına telkinlerde bulunmakta, yaptığı tenkid ve uyarılarla içinde bulunduğu inanış, yaşayış ve geleneklerden halkı koparıp kendisinin de bağlı bulunduğu anlaşılabilir 'us'a ve 'doğaya' dayalı inanış düşünce ve görüşlere insanımızı bir roman üslubu içinde yaklaştırmaya çalışıyor."

İslam dinine hakaret ettiği belirtilen sayfaların birisi de 118. sayfa. Yazar şöyle diyor bu sayfada: "Yağmur yağa yağa toprağı islatır. Su aka aka rımak olur. rımak aka aka denize ulaşır. Yapıcıya oluculu, olucuya yapıcı arıyoruz. Yapıcıya oluculu bir, biz durmuş habire yapıcı, habire oluculu arıyoruz! Ne zamana değin bu şaşkınlığımız? Biri yumurtanın kimliğini tavukta, öbürü tavuğun kimliğini yumurtada arıyor. Gerçeğin içine düşmüşüz de, gözümüz kör! Neyi nerde arıyoruz?"

Yoksa bir duruma koşullandık da yüzyıllardan beri, o yüzden mi us'umuz, anlayışımız özünü yitirdi? Bir bu mu? Yanımanın nereden geldiğini de unuttuk. Hiçbir açıklama, hiçbir anlatım boyutuna ulaşamaz oldu. Tanrı dediler bir yandan, öte yandan özdeş tanrıyı iğdiş edenler yine kendileri oldu! Gittikçe daraldı anlayış, kavrayış çemberimiz!

Ne yazık! Yabancı kaldık varlığın, doğanın, doğadaki nesnelere düşüncelerin gerçeklerine! Us'u, bilinci yaşama dayanan, yaşamdan gelen deneyimlerle, onların gerçekliğiyle beslenmemiz gerekirken, düşkürüculüğe dayalı boş sözlerle oyalandık"

"Ortaçağ Hıristiyan dünyası için karanlık bir dönemdi. Dünyanın özü boynuzları üzerinde durduğunun öne sürüldüğü, tepsi gibi dümdüz olduğuna kilise adına savunulduğu bir dönem... Kilisenin safsatalarına karşı çıkanlara inanılmaz işkenceler yapıyordu. İnanmayan oldukları için diri diri ateşe atılıyorlardı. Ama o dönem İslam dünyası için aydınlıktı. Bir İbni Haldun çıkıp siyasal iktidarın dinsel değil, toplumsal kökenli olduğunu söyleyebiliyordu. Hatta insanın hayvandan, hayvanın da bitkiden türediğini öne sürabiliyordu. Kimse de çıkıp onu kafir ilan etmiyordu. Hakkında ölüm fermanları çıkarılmıyordu. Tersine kimse müslümanlığın kuşku duymuyordu. Ve toplumda saygı görüyordu... Hıristiyan dünyası aydınlık devrimini yaşarken İslam dünyası karanlığa boğuldu. Hıristiyan dünyası özgürleşirken, İslam dünyası köleleşti..."

İstanbul'da Galata'yı İstiklal Caddesi'ne bağlayan kısa metro, dünyanın ilk üç metrosundan biriydi. Ama Şehülislam "İnsan ölmeden yeralına giremez" buyurduğu için uzun yıllar sadece hayvan naklinde kullanıldı. (Cumhuriyet-12 Haziran 1994)

Kitabı yayınlayan Berfin Yayınları Sahibi ve Yayın Yönetmeni İsmet Arslan konuyla ilgili olarak "Hemen hemen hergün düşünce özgürlüğü ve laiklik konusunda nutukların atıldığı, 'Demokratikleşme paketlerinin' tartışıldığı bir ülkede bu trajik ve ibret verici bir olaydır." dedi.

Değirmeler

Ali D.Kardeş

Halkın mirasına saldırmanın basamağı

"Bir Çin atasözü bazı ahmakların davranışını 'kaldırdığı taş kendi ayaklarını kırar' diye tanımlar. Bütün ülkelerin gerici iğdiş bu ahmaklara benzerler tapatp." Başkan Mao'dan Seçme Sözler kitabından yaptığımız bu alıntı (Umut Yayıncılık, s. 48) Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'i de anlatıyor, sanki... Neden? Melih Gökçek'in yönetici seçilmesinden sonra yaptıklarına bakarsanız... Adam, Altınpark'ta heykeltıraş Mehmet Altınsoy'un yaptığı "Tutku" ve "Genç Kız ve Delikanlı'nın Aşkı" adlı heykelleri "müstehecn", "orgazm halinde" diye kaldırdı.

RP'li Gökçek; "Ahlaksızlığın adı sanat koymuşlar" diyor. "Kadın ve erkek bu heykellerde sevişme halindedir, orgazm halindedir. Ben böyle sanatın içine tükürürüm."

Sanat yapıtlarına saygı duymak, korumak, özen göstermek belli bir kültür düzeyi ister. Gökçek, kendi ilkel dünya görüşünü herkese kabul ettirmeyi düşünüyor. Tesadüfen rastladığı heykelleri varolan kültür düzeyiyle "orgazm" halinde gördü. Ve amaçları için saldırıyı başlattı. Oysa sanatçının taş yığmında yaratılan emeği, yoğunlaşmış ve insan sevgisi ile insanlararası iletişimi simgelemiştir.

Gökçek'le heykel şunu anlatıyor, bunu söylüyor diye tartışmaktan çok; Gökçek ve benzerlerinin neden kültür ve sanata bu şekilde yaklaştıklarına bakmak gerek.

Heykel geniş kitlelere yönelik sanat yapıtıdır. Sanatın toplumsal bilinci güzel tasarımlarla anlatmış olması gerici yöneticilere ürküntü verir. İnsanı düşünceye iten sanatın kitleleşmesini hiç istemezler. Meydanlardaki heykellerin kaldırılması bu yüzden. Hatırlarsınız Ankara Büyükşehir eski Belediye Başkanı olan Mehmet Altınsoy'da ANAP'ın ideolojik gücünü Sıhhiye'deki Hitit heykelini kaldırarak ispat etmek istemiştir.

Toplumla merhabalaşan tüm kültürel öğeler gizlenmek ve yok edilmeğe istenmektedir. Van'da Musa Anter Parkı kitleyle bütünleşmesini diye Selahaddin-i Eyyubi adını alır. Sivas'ta yobazlarca yakılan aydınların adına verilen İzmir'in sokak isimleri bu nedenle değiştirilir. Halk değerlerine sahip çıkmak için dikilen Pir Sultan Abdal Heykeli, bu nedenle parçalanır.

Halk kültürünün zengin mirasına saldırmanın bir basamağıdır, heykellerin sökülmesi... Anadolu'da 42 değişik uygarlık, kültür gelmiş, geçmiş. Hitit'i, Frig'i, Lidyalı ve Lidyalı sadece Anadolu'da yaşamışlar... Halk; onlardan kalanı saygıyla korumuş, bugünlere getirmiş. Ancak ne zaman ki yobazlar halkın geçmiş kültürüne saldırarak güçleneceklerini ummuşlar, o zaman, Roma kiliselerindeki ikonları parçalamışlar, duvar resimlerini çiziktirmişler... Aç gözlülük kabartılınca bazı fırsatçılar "define bulmak" uğruna halk değerlerini yağmalamışlardır.

Sant yapatı gibi sunulan, ancak sanat yapıtı olmayan sözde heykelleri de iyi tanımak gerekiyor. Mahkemelerde yargılanmak pahasına adı halk tarafından "beton Mustafa" diye anılan heykellerin geneli, sanatın gücünü kullanmak için, sanat yapıtı diye dikilmişlerdir. Devletin ideolojik baskı aracı olarak kullandığı sözde "sanat", sanat değildir.

Ahmakların ahmaklıkları kendilerine... Halk, zengin kültür ve sanatına sahip çıkarsa o yobazların ayaklarına o taşları düşürür. Kültürüne sahip çıkan halk; gelecekte de devrim mücahedelesinin kültür hazinesine ulaşır...

Resimlerin dilinden

MISIR FATİHİ AMRİBNÜL-AS DEV İSKENDERİYE KÜTÜPHANESİN-DEN GETİRİLEN TÜM KİTAPLARI, YAKILMASI İÇİN DAĞITTIĞI HAMAMLARIN BİRİNDE, KARŞISINDAKİ KİTAPLARI SÖZLÜYÖRDÜ.

'AKLINA EFENDİSİ, HALİFE ÖMER'İN SÖZLERİ GELDİ.

BU KÜTÜPHANEDEKİ KİTAPLARIN İÇİNDEKİ BİLGİLER KUR'ANDA VARSA BUNLARA GEREK YOK. KUR'ANDA YOKSA, BUNLAR GEÇERLİ DEĞİL, ÖYLEYSE YAKMALI.

ELİNDE TUTTUĞU MEŞ ALEYİ OCACIKLIKTA DURAN KİTAP YİĞİNİNİ DOĞRULU FİRLATTI.

TARİH 2 TEMMUZ 1993 SİVAS. ELLERİNDE KESİCİ VE YANICI MADDELERLE SALDIRDILAR, ADINI TARİH'E İSİYAN KARA, DİYE YAZDIRAN PİR SULTAN ANITINA.

AYNI DÜŞÜNCE YAZAR TURAN DURSLUN'DA KATLET MİŞTİ, EN VERİMLİ VE AYDINLIK ÇAĞINDA.

'RASYONALİST DÜŞÜNCEYİ BENİMSE-MENİN VE ANLATIMININ SUÇ OLDUĞU, VE KİTABINDA BASIN YOLUYLA ALLAH'AL DİN'E PEYGAMBERE HAKKARET ETTİ-Gİ, İDDİASıyla ACTIKLARI DAVA LARI.

'ASIL' BEN SENİN ALLAHINI!!

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

Emniyet köşesi

Zağar hastaneye kaldırıldı

Panik Haber Ajansı/Geçtiğimiz cumartesi günü aniden rahatsızlanarak Özel Bayındır Tıp Merkezi'ne kaldırılan ve rahatsızlığı ilerlediği için oradan da Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne sevkedilen emniyet Genel Müdürü Mehmet ZAGAR'ın durumunun ciddiyetini koruduğu bildirilmiştir. Birkaç gün içerisinde düzelme görülmediği takdirde, Zağar'ın Almanya'ya gönderileceği de gelen haberler arasında.

Edinilen bilgilere göre, özellikle, kısa bir süre önce kendisiyle yapılan bir röportajdan sonra sinirli bir pozisyona düşmüş, ve giderek kendisini kontrol edemez hale gelmiştir. Tam da ölüm korkusu psikozunun dorukta olduğu bir anda, makam arabasından dışarıya seyrerken yanlarından geçen bir arabanın eksozunun patlamasıyla birlikte "İmdataat! Komünistler beni öldürüyor!" diyerek korkuyla bağırması ve akabinde de kalp krizi geçirdiği için hastaneye kaldırılmıştır. Kalp krizini atlatan ama korkuyu atlamayan Zağar'ın özel bir hücreye alındığını da belirten bir yetkili "Terör konularını görüşmek üzere" adı altında Almanya'ya ruhsal tedavi için gönderileceğinin hemen hemen kesin olduğunu söylemiştir.

Kafam karıştı bana da annatin

Bilyonuz piyasada "Fayili Meçül Cinayetler" diye bişey var. Her ne kadar son yıllarda aynı bizim emfilasyon gibi

yükselmişse de, aslında çok daha önceleri başladığını da biliyoruz. Bu yapılan cinayetlerin sayın büyüklerimizin emirleri doğrultusunda bizimkiler (yani, MİT, Kontr-Gerilla) tarafından yapıldığını da biliyoruz. Dikkat ettiyseniz hep "bilyonuz" diyom, çünkü, öğrendiyime göre Libya'da mı, yoksam Mısır'da mı ne, bi yerde işte, bi tane kulakları duymıyan yani, sağır bi sultan (kral, padişah gibi biri) varmış, o bilene duymuş, onun için "bilyonuz" diyom. Neyse...

Bizim sayın büyüklerimiz "Gidin, felanı, felanı temizleyin gelin!" diyerekten emir verincik biz de gidip temizliyoruz. Geçenlerde gine bizimkiler birkaç iş yapmışlardı, ama ben bimi gündem konumu alacağım. Örneğin, mesela HADEP'in PM kod adlı üyesi Muhsin MELİK ilen Mehmet AY-YILDIZ'ın temizlenmeleri... Onları vurannarı ben bilene tanıdığım halde sayın büyüklerimiz basın gastesine "Vurannar belli deyil! Acaba niye vurdular? Adaletimizden kurtulamazlar!" gibisinden demeçler veriyollar.

Eveett! Gelelim kuru fasulyenin faydalarına:

Yav kardeşim! Onları öldürmemiz için bize zaten kendileri emir veriyor. Eh, hepimizi de bir, bir tanıdıklarına göre, daha ne demeye "Vurannar belli deyil! Hiç bi ip ucu yok!" gibisinden demeçler veriyollar ki?! Sayın büyüklerimiz hem bize her bi şeyi yapıyollar, hem de "Tanımıyoz, etmiyoz" diyollar. Bundan kim, ne annadı bilmiyom ama, eyer beni bi gıdım bişey annadıysam eşşek oluyum!

yaklaşımları, sayesinde 70 günde hoca öğrenci başbaşa vererek, ingilizcede A dan sonra B'nin geleceğini öğrendim. Biliyorsun muhterem A (Ey) B'de (Bi) okunur.

(Devamı edecek)

SOBE

- Biliyorsunuz; "evren, resimçizmeye başlamış"- Basın
* Yaptıklarımı değil, canım.....

- Karayalçın; "Mercümeğin peşini bırakmayız" demiş- Basın
* Boşa çaba, Mercümeğin zırnık koklatmaz

- Yamyam virtüs Türkiye'ye gelmiş"- Basın
* Kaçacak delik arıyordur garibim

- Ertuğrul Özkök diyor ki "Dikkat yüzünüzde yüzünüz var"- Basın
* Aynaya yenimi bakıyor NE?!

- Önümde polis arkamda Asker, sağım da MİT, Solumda Kontr-Gerilla, Tepemde anti-terör yasası...
* Ey Demokrasi, neredeyse ÇIK!

- PKK'ya yardım eden işadamlarını ve sanatçıları tanıyoruz" T. ÇİLLER
* Savaş BULDAN'ı gördük. Bakalım sanatçılar kimler?

Biliyormusunuz; "Sırp zulmünün tanığı Fikret yaşama dönmüş" - Basın
* Türklerin ki hala yatar Bursa kalesinde

- Emin Çölaşan soruyor; "Özgürlüğün böylesi nerede var" - Basın
* İ. Beşikçi ile F. Başkaya'ya sorun. S. Buldan cevap veremez

- Türk Kontr-gerillası 80 yaşında imiş. -Bsani-
* Vay keratalar vay. Birde yaşa bir de yaptıklarına bak hele.

- T. Çiller "Türkiye için fırsatım" demiş - Basın
* kibar ol, bu fırsatı kullanma

- Hey "Et'ede zam gelmiş" - Basın
* Bu, insanın değerinin artacağı anlamına gelmez !

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

YUKARDAN AŞAĞIYA

1) "Ve onlar için/ Zincirlerinden başka kaybedecek şeyleri yoktur" denildi" dizeleriyle biten N. Hikmet'in şiirindeki "onlar". 2) Yasalılık 3) Bir emir-Yalan 4) İstemeden yapılan kusur- Kilometrenin kısa yazılışı-Berilyumun simgesi (tersi) 5) İyi, güzel- Ters, başarıyla gerçekleştirildiği bir cezalandırma eyleminden dönerken faşistler tarafından pusuya düşürülerek kafası taşlarla ezilip şehit edilen TKP(ML)'nin Hanoğlu soy isimli kahraman halk savaşçısının adı. 6) Rutubetli- Anadolu'nun kimi yerlerinde "teşi" denilen bir yün eğirme aleti. 7) Ters İstanbul Ticaret Odası'nın kısa yazılışı- İlave- Ters, eski dilde bağışaklar 8) Uğur MUMCU'nun bir kitabı 9) Ters, eski Anadolu'da bir uygarlık) Bir yandan madde ve hareketin zaman ve uzayın nesnellikini ve gerçekliğini kabul eden, ama öte yandan da bir takım doğa bilginlerinin çoğu gibi, o da, dinin bilimsel bilgi üzerine olan iddialarını benimseyen ve materyalizme açıkça karşı olduğunu belirten 1852 doğumlu, Bristol Üniversitesi profesörlerinden Conway önadlı İngiliz doğa bilginin soyadı- Bir soru

1) Lenin'in, yazıları için "Komünizmin gerekli elkitabları" dediği II. Enternasyonalin parlak kişilerinden olup rusya'ya marksizmi götürün, birçok başarıyla teorik ve pratik çalışmaların altına marksizmi geliştirerek imzasını atan, ama daha sonraları Lenin'den ayrılarak menşeviklere katılan Georgi Volentinoviç'in soyadı 2) Skandal ya da burjuvazinin her zaman yaptığı- İşaret 3) tersi, İngilizce "git" - Onarma 4) Karın bir yağı 5) Bir göz rengi- 21 yaşında iken Giessen'de kimya profesörü ve ölümünden bir süre önce de Bayera Bilimler Akademisi Başkanıdır. Marx'ın (Kapital 1. cilt) doğa bilimlerini açısından tarımdaki boşluklar konusundaki buluşunu "ölümsüz başarılarından biri" olarak nitelediği Justus öndünlü doğa bilgininin soyadı 6) Bir hayvan- Ana kara 7) Kazaklarda seçimle işbaşına gelen lider- Cilt 8) Ters, bir emir- Bir burjuva ajansının kısa yazılışı 9) Güzel sanatların bir dalı- Çinko'nun simgesi 10) Sinirlilik

SOLDAN SAĞA

1) TOPRAK- ÇAN 2) OBA- LAKE 3) HURDA- AMED 4) URANYUM- FE 5) ZAZEZEN 6) Mİ- HURİ 7) MUTLULUK 8) EZ- AN- Nİ 9) TUAL- RE 10) ARPALKI

YUKARDAN AŞAĞIYA

1)) TOHUM- META 2) OBUR- MUZUR 3) PARAZİT- AP 4) DNA- LALA 5) ALAY- HUN 6) KA- USUL- RI 7) KAMERUN 8) CEM- ZİKİR 9) EFE- ES 10) NEDENSEL

SÖZÜN ÖZÜ

Recep AYDIN

giriyorsun, ne zaman köpeğim desek, bağırıp çağırıyorsun. Bundan sonra sana Alparslan diyeceğim" dedi. Osman Zeki bey hocamız nasıl öldü?

Çok severdim zat-ı muhteremi. Ne zaman haylazlık etsem bana kızar, "Lan Alparslan, sen beni bi gün sinirden öldürecek" derdi. Birgün okula gelmedi. Herkes akciğer rahatsızlığından öldü demişse de, yıllar sonra açıklamakta bir zarar görmüyorum, zavallı Osman Zeki beyi ben zehirlemiştim.

RUM KİLİSESİNDE PAPAZLA 70 GÜN

Bak, şimdi, bak bi de şey vardı, o zamanlar. Rumların bir lisesi vardı. Bu okula giriş için zeka yaşı sınırlaması olmadığından babamla beraber kolayca kayıd olduk. Papaz olan hocamızın bana karşı olan iyi niyeti, dostane

NASIL ALPARSLAN OLDUM

Yahu muhterem, daha o zamanlar Rüştüye 3. sınıfta okuyordum. Çok sevdiğim öğretmenim Osman Zeki bey birgün yanıma gelip, "Lan Arslan (tabii o zamanlar adım sadece Arslan'dı) Ne zaman Aslanım benim desek havalara

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı

SALDIRMAZLIK PAKTI

Sovyetler Birliği önderliği, Nazi Almanyası'nın muhtemel saldırısına karşı zaman kazanabilmek, aynı zamanda askeri, stratejik ve ekonomik olarak bir takım önlemler almak bakımından süre kazanabilmek maksadıyla Almanya ile saldırmazlık paktı imzalamıştır. Bu pakt emperyalist kampta şaşkınlığa yol açtı. Şöyleki; Sovyetler'e karşı Almanya ile askeri ittifak hazırlıkları içerisinde olan Japonya, Almanya'ya bir nota göndererek, Alman-Sovyet Saldırmazlık Paktı'nın, Anti-Komintern Paktı'nın ekindeki gizli protokole aykırı olduğunu belirterek protesto eder. İtalya da anlaşmayı kendi emperyalist planları için bir darbe olarak kabul etti ve Almanya ile aynı tarihte savaşa girmeyi reddetti. Böylece faşist blokun askeri güçlerini birleştirme süreci, bu anlaşmayla birlikte bir yıl kadar ertelenmiş oldu. Fakat Sovyetler, Nazi Almanyası'nın kendilerine yönelik tehlikenin kalkmadığını, sadece saldırının geciktirildiğinin farkındaydı. Çünkü anlaşmada bu durum gözönünde bulundurulmuş, ve batı sınırlarını Almanya'ya karşı güvence altına alma kaygısı güdülmüştür -Bu amaçla Anlaşmada gizli protokol yapılarak, Finlandiya, Estonya, Letonya, Litvanya ve Besarabya'yı Almanlar Sovyetlerin "etki alanına" terketti-

SAVAŞIN BAŞLAMASI

Moskova Anlaşması'nın imzalanmasından bir hafta sonra, 1 Eylül 1939'da Polonya-Almanya sınırında SS'ler tarafından örgütlenen bir provokasyonu "saldırıya uğra-

Kavganın Güncesi

ma" bahanesi ilan eden Almanya, Polonya'ya saldırdı. Hızla ilerleyen Alman birlikleri Polonya'yı istila ederken, İngiltere ile Fransa da Almanya'ya savaş ilan etti. Bu nedenle Alman birliklerinin Polonya'ya girdikleri 1 Eylül 1939 tarihi II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın da başlangıç tarihi olarak kabul edilir. Böylece Alman emperyalizmi, altı yıl süren ve insanlığa çok pahalıya mal olan yıkıcı bir savaşı başlatmış olur.

İngiltere ve Fransa ise verdikleri garantiye rağmen, Polonya'ya hiçbir askeri destek sağlamamış, ne de Almanya'ya karadan ve denizden ciddi bir askeri girişim başlatmadılar. Almanya'nın İngiltere ve Fransa ile arasındaki savaş bir anlamıyla "uydurma savaş", "oturduğu yerden savaş" şeklinde ifade edilmiştir. Çünkü ilk 7 ay zarfında taraflar arasında bir tek merminin atılmadığı söylenir. Oysa ki Almanya'nın Polonya'yı işgalinden sonra İngiltere ve Fransa'dan kararlı bir tutum gözlenmiş olsaydı savaşın başından önlenebilir şansı artmış olacaktı. Böylesi bir görüş savaşın sonuna da tarihçilerce yaygın olarak kabul görmüştür.

NAZİ ALMANYASI'NIN SSCB'YE SALDIRI (22 HAZİRAN 1941)

Almanya'nın İngiltere ve Fransa ile arasındaki savaşın uzun sürmesi ve Almanya'nın ciddi bir direnişle karşılaşmaması bu savaşın gerçek boyutlarına ulaşmasını geciktirdi. Savaşın gerçek kapsamına ve boyutlarına ulaşması sürecinde en önemli gelişme, Almanya'nın Sovyetler Birliği'ne saldırması (22 Haziran 1941) olmuştur. Böylece II.

paylaşım savaşında saldırgan konumundaki Nazi Almanyası'nın ideolojik-siyasal programını oluşturan "Komünizmi/Bolşevizmi ezme" hedefi de askerileştirilerek savaşın nesnesi haline gelmiş oluyordu.

Almanya'nın hedefi Sovyetleri hızla işgal ettikten sonra Kafkasya ve Ortadoğu'ya yayılarak, emperyalist rekabetteki düşmanı İngiltere'nin de işini bitirmektir. Bu savaşta ABD öncülüğünde İngiltere ve Fransa'dan oluşan müttefikler bloku ile SSCB, Nazi Almanyası'na karşı aynı saflarda yer aldılar.

Ancak bu ittifak, her iki taraf açısından da "şeytanla ittifak" niteliğini taşıyan, zorunlu bir beraberliktir. Nihayetinde Batılı müttefikler, Almanya'nın müthiş bir yığınak yaptığı Doğu Cephesi'nde Sovyetleri rahatlatmak için bir Batı Cephesi açmayı reddederek SSCB'nin olağanüstü büyük ekonomik zarara ve insangücü kaybına sebep olmuşlardır.

Savaşta, Avrupa'da ve Asya'da olsun istila ve işgale uğrayan halklar faşist saldırganlığa boyun eğmediler. Birçok yerde direniş hareketleri gelişti, işgalci ve işbirlikçi güçlere karşı kitlesel gösterilerin yanı sıra, silahlı ayaklanmalar ve en önemlisi de partizan savaşlarının başlatılmasına sebep oldu. Ulusal kurtuluş mücadelelerinin yanı sıra, sosyal kurtuluş için işçi-emekçi kesimlerin sınıfsal talepleri gelişti. Köylü kitleleri KP'ler önderliğinde bağımsızlık, özgürlük ve toprak talebiyle direnişlere katıldılar.

SAVAŞ SONRASI

Savaş, başını Sovyetler Birliği'nin çektiği anti-faşist kampın zaferiyle sonuçlanmış, Alman işgalinden kurtulan Balkan ve Doğu Avrupa halkları bağımsızlıklarını gerçekleştirerek sosyalizm yönünde tercihlerini koydular. Asya ülkelerinde ise, Japonlara karşı direniş, savaşın sonuna da emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık mücadelesi olarak sürdü. Savaş sonrasında ülkeler kamplara bölünmüş bir taraftan Birleşmiş Milletler (BM), diğer taraftan sosyalist ülkelerin oluşturduğu Varşova Paktı oluşturulmuş, böylece "soğuk savaş" dönemi başlamış oldu. Bütün bunlardan öte, dünya, insan ve doğanın katliamı olarak tarihinin en fazla tahribatını yaşamıştır. Bu yıkıcı savaşa tahminlere göre 7 milyonu Almanya'daki kamplarda olmak üzere 40-60 milyon arasında insan ölmüştür.

Sovyetler Birliği: 20 milyon dolayında, 9 milyonu asker.

ABD: 300 bin asker.

Almanya: 4,5 milyon; (1 milyonu sivil).

Belçika: 89 bin; 27 bini Yahudi.

Çin: 8 milyon (Japonya'ya karşı savaşından beri).

Finlandiya: 90 bin.

Japonya: 2 milyon; (1 milyonu asker).

Macaristan: 450 bin.

Polonya: 5 milyon; (3.100 bini Yahudi).

Yugoslavya: 1,5 milyon (1.200 bini sivil).

Yunanistan: 500 bin kayıp vermiştir.

İbrahim diyor ki

Ekonomizmin aşamalı bilinçlendirme teorisi

Şafak revizyonistleri, Program Taslağı'nın 40 maddesinde, "Hareketimiz... bütün acil istem ve gereksinimleri savunarak, yığınları mücadeleye sevk eder, bilinçlerini yükseltir ve onları silahlı mücadele saflarına kazanmaya çalışır" deniliyor.

Kitlelerin bilincinin "acil istem ve gereksinimleri" savunarak yükseltileceği safsatası, Lenin yoldaşın deyimiyle, "eski bir türkü", bir Ekonomizm türküsüdür. Bu türkünün güfteleri, Rusya'da 19. yüzyılın sonunda ve 20. yüzyılın başında ortaya çıkan, fakat Lenin yoldaşın "Ne Yapmalı?" adlı panzehiriyle öbür dünyayı boylayan, ölmüş Rus Ekonomistlerine aittir. Bizim dostlar (!) o türküyü günümüz koşullarına uyarlayarak, tekrar piyasa sürüyorlar. Yazık! Emeklerine yazık! Çünkü bunlara artık kimsenin on para verdiği yoktur. "Yığınların mücadeleye sevk edilmesi, bilinçlerinin yükseltilmesi ve silahlı mücadele saflarına kazanılması" için, onların "acil istem ve gereksinimlerini" savunmak, gerçekten Ekonomizmin "aşama aşama (tedrici) bilinçlendirme" teorisinin ta kendisidir. Bu teorisinin daha kaba biçimini revizyonistler, geçmişte şöyle savunmuşlardı: "Bize göre, kitlelerin bilinçlenmesi aşama aşama olur..." (PDA, "Proleter Devrimci Çizgi ve Bazı Yanlış Eğilimleri").

Haksızlık etmemek için, şunu da belirtelim: Ekonomistler, sırf ekonomik istemleri yani "somut istemleri" savunarak, kitleleri bilinçlendireceklerini (!) savunuyorlardı. Bizim revizyonistlerimiz, kapsamlı ekonomik istemlerden biraz geniş olan "acil istem ve gereksinimleri" savunarak, kitleleri bilinçlendireceklerini (!) savunuyorlar. Fakat, kendileri, "ekonomik istemlerle", "acil istem ve gereksinimler" arasındaki kapsam farkının da bilincinde değildiler ve birçok yerde bu iki kavramı aynı anlamda kullanıyorlar.

Kitlelerin bilinçlenmesi, ne "acil istem ve gereksinimler" in savunulmasıyla ne de "somut istemler" in savunulmasıyla olur. Kitleler ancak, **bütün siyasi gerçekleri teşhir ederek**, toplumsal yaşamın her yönünü, her alanını kapsayan geniş teşhir kampanyalarıyla **bilinçlendirilebilir**.

Lenin yoldaş, "Ne Yapmalı?" adlı yapıtında, Ekonomistlere özgü bilinçlendirme anlayışını yerden yere alıyor, "aşama aşama bilinçlenme teorisi, oportünist bir tutumu ifade eder" dedikten sonra biraz ileride şöyle devam ediyor:

"Rus işçileri, polislin halka zorbaca davranışına karşı, dini mezheplere zulmedilmesine karşı, köylülerin kırbaçlanmasına karşı, isyan ettirici sansüre, askerlere işkence edilmesine, en masum kültürel girişimlerin bastırılmasına vb. ... karşı niçin hala bu kadar az devrimci eylemde bulunmaktadır. Böyle bir eylem 'elle tutulur sonuçlar vaatmediğinden', 'olumlu' fazla bir şey sağlamadığından, 'ekonomik mücadelenin' onları buna 'itmediğinden' ötürü müdür (yani 'acil istemler' uğruna mücadele, onları bu 'bilinç' seviyesine yükseltmediğinden ötürü mü?)

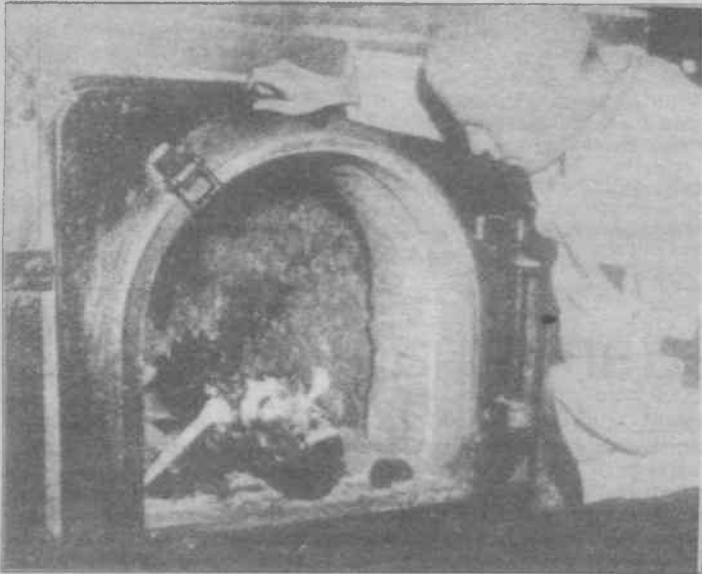
"Böyle bir görüşü benimsemek, tekrar ediyoruz, hücumu gerektirdiği yere yöneltmek olur, kendi burjuvaca bayağılığını 'ya da Bernstein'ciliğini' işçi yığınlarına yüklemek olur.

"... ama sosyal demokrat işçi, devrimci işçi (ve bunların sayısı gittikçe artmaktadır) 'elle tutulur sonuçlar vaat eden istekler (yani 'acil istem ve gereksinimler) vb. uğruna mücadele konusundaki gevezelikleri öfkeyle reddedecektir. Çünkü o, bunun eski bir türkünün, rubleye bir kapık ekleme türküsünün yeni bir biçimde ifadesinden başka bir şey olmadığını anlayacaktır."

Daha sonra Lenin, bilinçli bir işçinin ağzından bu Ekonomist baylara şu yanıtı veriyor:

"... biz işçilerin kendi 'eylemimiz' zaten vardır. Sizin desteklemekte inat ettiğiniz elle tutulur sonuçlar vaat eden somut istekler ileri sürerek yürütülen işçi eylemi zaten vardır (tabii köylü eylemi de vardır). Ve her günkü alelade mesleki hareketimiz içinde çoğunlukla aydınlardan hiçbir yardım görmeksizin bu somut istekleri kendimiz ileri sürmekteyiz, ama bu eylem bize yetmiyor, biz sadece 'ekonomik' politika lapasıyla beslenecek çocuklar değiliz. Biz ötekilerin bütün bildiklerini bilmek istiyoruz. Siyaset hayatının **bütün yönlerini ayrıntılı olarak bilmek ve her siyasi olaya aktif olarak** katılmak istiyoruz. Bunun için aydınların bizzat, bizim pek iyi bildiğimiz şeyleri biraz daha az tekrarlamaları ve henüz bilmediğimiz şeyleri, fabrikadaki 'ekonomik' deneyimimizin bize hiçbir zaman öğretemeyeceği şeyleri, yani siyasi bilgileri biraz daha fazla vermesi gerekir, vs... (Lenin, Ne Yapmalı?)

Özetleyelim: "Bütün acil istem ve gereksinimleri savunarak, yığınların bilinçlerini yükseltmek" teorisi, tamamen Ekonomistlerin "elle tutulur" sonuçlar vaat eden somut istekleri ileri sürerek "bilinçlendirme" ve "işçi eylemini yükseltmek" teorisinden esinlenmiştir ve ikisi arasında öz bakımından en ufak bir fark yoktur.

SS'ler tarafından binlerce masum insan fırınlarda yakıldı.

Haziran ayı ikinci yarısında şehit düşenler

İsmail BULUT

Doğan KARADAĞ

Hayrettin BAKIŞ

Efendi DIRİL

Haziran ayının ikinci yarısında, Proletarya Partisi'nin öncü, üye ve savaşçılarından **İsmail Bulut, Doğan Karadağ, Hayrettin Bakış, Metin eker, Efendi Diril, M. Şefik Karaağaç, Hüseyin Gözlü, Nihat Topuzoğlu ve Aziz Erkoç** şehit düşmüştü.

Savaşan Kadınlar

Louise Michel(1830-1905), Fransa'da, Vrancourt'da dünyaya gelir. Çocukluğu, dedesi ve iki büyükannesinin birlikte yaşadığı küçük bir evde geçer. Ona okuma ve doğa sevgisini dedesi aşılar.

Dayılarının kitaplıklarından yararlanır ve şiir yazar. İlkokul öğretmeni olmak üzere dışardan sınavlara girer ve kazanır. Ancak, imparatora bağlılık yemini etmeyi reddettiği için resmi okullarda iş bulamaz. Paris'te, bir özel okulda öğretmenlik yapmaya başlar ve bu arada pedagoji araştırmaları yapar. Örneğin, eğitimde müzikten yararlanır, çocukların cebire olan yatkınlığını saptayınca, matematik derslerine cebirle başlar vb. Bu arada, çok iyi org çalan bir müzisyen ve desen çalışmaları yapan bir ressam olarak çok yönlü gelişimini sürdürmektedir.

Michel, dedesinden aldığı radikal cumhuriyetçi görüşler, katıldığı tartışmalar doğrultusunda değişirken, Kropotkin, Gautier, Bordat, Bernard ve kırk kişinin daha imzaladığı "Anarşistler Bildirisi"ni tümüyle benimser.

O, artık Komün'ün ön saflarında mücadele etmektedir. Kâh kadınların dışlandığı toplantılara katılıp konuşmalar yapmakta ve haykırmakta, kâh örgütlenme çalışmalarına katılmaktadır. Proudhoncu anarşist düşüncenin pek çok yönünü be-

Anarşist bir komünar

LOUISE MICHEL

nimser ancak, kadınların eşitliği konusunda anarşizmden ayrılmaktadır. Şöyle yazıyordu *Anılar*'ında: "Erkek hangi kesimden gelirse gelsin hep efendidir. Proudhon kadınları, ev kadınları ve fahişe olmak üzere ikiye ayırmıştır. Acı içinde itiraf ediyorum ki biz, çağlar boyunca bu hale getirilen başka bir kasta dahiliz. Biz kadınlar, erkeklerle-hayvanlar arasında yer alan ayrı bir tür sayılırız." Bunları yazmasının nedeni, anarşistlerin kadınlara eşit gözle bakmadığını bilmesindedir.

Komün'ün yenilgisinden sonra askeri savcının ona yüklediği suçlar şöyledir: "18 mart 1871'de General Lecomte ve Clément Thomas'ın tutuklanmalarında suç ortaklığı yapmak, "Onları bırakmayın!" diyerek öldürülmeleri eylemine katılmak; 19 martta Belleville ve Vilette ma-

hallerinin silahlandırılması sorumluluğunu üstlenmek, bu eylemler sırasında Ulusal Muhafız üniforması giymek; Komün'ün ilan edilmesinden sonra *Kadın İşçilerin Çalışarak Ahlaklı Yaşamaları* sekreteri olarak *Kadınlar Birliği Merkez Komitesi* kurmak; Komün'ü Versailles güçlerine karşı savunmak sözkonusu olduğunda, kadınlar arasında sağlık hizmeti veren ambulansçı, barikatlarda dövüşecek sa-

vaşçı, hatta yangınlar çıkartmak üzere kundakçı bölükleri örgütlemek; Parisli kadınların Versailles'la girişmek istedikleri barış görüşmelerine karşı kaleme aldığı bildiride, "Hayır! Parisli işçi kadınlar barış değil, kanlarının son damlasına kadar savaşmak istiyorlar. Bugün uzlaşma ihanet olur. Mutlak toplumsal yenilenme, varolan hukuki ve toplumsal ilişkilerin yıkılması, ayrıcalıkların, sömürünün ortadan kaldırılması, sermaye egemenliğinin yerine emeğin egemenliğinin konulması, emekçinin kendi kurtuluşu yönündeki bütün umutlarımızın sonu olur." demek; *Devrim Kulübü* başkanı olarak 18 mayısta alınan mahkemelerin kapatılması, ibadet özgürlüğünün yasaklanması, rahiplerin tutuklanması; Blanqui'nin serbest bırakılmasına kadar her 24 saatte Versailles tutuklularından birinin kursuna dizilmesi kararına katılmak; Issy, Clamart ve Montmarte çatışmalarında bilfiil yer almak."

Böylece, Michel ömür boyu hapse çarptırılır. 7 yıl sonra genel af dolayısıyla cezaevinden çıkar ancak, 1833'te, anarşist bir ayaklanma girişiminde bulunduğu gerekçesiyle 6 yıl hapse mahkum edilir. Ancak, kamuoyunun baskısıyla 3 yıl sonra serbest bırakılır.

Her zaman, Versailles hakimlerine yaptığı savunma hatırlanacaktır: "Bir avukat tarafından savunulmak istemiyorum. Tüm varlığımla toplumsal devrime aitim ve bütün davranışlarımla sorumluluğumu kabul ediyorum."

Kadınlar katılmadan devrim olmaz

"Gericiliğin rüyası, devrimi kan dökerek boğmaktır. Fakat dökükleri kan, devrimi beslemektedir. Gericiler sırtlanlar halkın bedeniyle beslenme rüyası görüyorlar ama, silahlı mücadelenin kudretli alevi onları yakacaktır. Partinin zaferi dünyayı değiştirecek; yeni dünya eskisini bozguna uğratacaktır."

Laura Zambrano Padilla
Peru Komünist Partisi Üyesi

"Şu kayanın başında dalgalanan bayrağı görüyor musun?(TKP(ML) TIKKO bayrağını gösteriyor). Hiçbirsey bilmeyen bir insanı bile düşündürecek kadar anlamlı. Bu bayrağa baktıkça neden mücadele etmem gerektiğini öğrendim. O bayrağın üstündeki semboller, toprağın ve terin yıldızlara, yani onların sahip olduğu özgürlük kadar bir özgürlüğe hasret duydukları çok net anlatılmış."

TKP(ML) TIKKO üyesi bir kadın gerilla

İslam'da örtünme nasıl başladı?

H.z. Muhammed, Medine'ye göç ettikten sonra, Medine camii çevresine kurulmuş çadırlarda yaşıyordu. Muhammed'in çok sayıda ki eşinin bahçede ayrı ayrı çadırları vardı. Müslümanların Hz. Muhammed'in önderliğinde başan kazanmaları ve İslamın etkisinin giderek yayılması Peygamber'e olan ilgiyi artırıyordu. Günün her saatinde Hz. Muhammed'e akıl danışmak, bilgi almak ve görüşmek üzere çok sayıda insan baş vuruyordu. Hz. Muhammed'in ziyaretçi akınına uğraması birçok soruna neden oluyordu. Eşleri ile eğlenirken çat diye birisi çıka geliyor ve Peygamber'i rahatsız ediyordu. Dinlenmesine, rahat etmesine neredeyse fırsat verilmiyordu. İşte tam bu sırada Ahzab suresinin şu ayetleri nazil oldu: "Ey inanlar! Peygamber'in evlerine davet olunmadan girip yemeğin pişmesini beklemeye kalkışmayın." Aynı ayet özel olarak Hz. Muhammed'in eşleriyle ilgili başka bir rahatsızlığı da dikkat çekiyordu: "Peygamber'in eşlerinden bir şey isteyecğiniz vakit onu perde arkasından isteyin. Bu sayede sizin gönülleriniz de, onların gönülleri de daha temiz kalır."

Çadırların çevresinde toplanan Hz. Muhammed taraftarları yalnızca Peygamber'in gündelik yaşantısını zorlaştırmakla kalmıyor, ayrıca eşleriyle ilgili söylentilerin de yayılmasına neden oluyordu. Bu sırada İslamiyet öncesi adetlerin devam ettiği Medine Camii çevresinde, Peygamber'in eşleri rahatça ortalıkta dolaşıyor, gelen çenelerle konuşuyorlar, elleri, yüzleri, başları açık, özgür sayılabilecek bir yaşam sürüyorlardı.

Bu duruma bir son verilmesi gere-

kiyordu. Yabancıların Hz. Muhammed'in eşleriyle serbestçe konuşmalarına en çok kızanlardan birisi de Hazreti Ömer'di. Bir gün bu durum nedeniyle Hz. Muhammed'e gidip şunları söyledi: "Ya Resulallah! Namahrem kimselerin mübarek zevcelerinizle karışıp-konuşması uygun değildir. Bunlara hicap (gizlenme) ve örtünmeyi emir buyurunuz."

Bu emir Ayşe ile ilgili zina iddiasını bertaraf eden Nur Suresi ile birlikte Medine'ye hicretinin 4. yılında geldi. "İnanan kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar. İrzlarını korunsunlar. Süslerini kendiliğinden görünen kısım hariç açmasınlar. Başörtülerini yakalarının üstüne çıkarsınlar. Süs yerlerini babaları, yahut kayınpederleri, yahut oğulları, yahut kocalarının oğulları (üvey oğulları), yahut kardeşleri, yahut kardeşlerinin oğulları, yahut kızkardeşlerinin oğulları, yahut kendi kadınları, yahut cariyeleleri, yahut erkekliği kalmamış hizmetçiler veya kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süslerin bilinmesi için ayaklarını vurasınlar."

Bu ayetlerin inmesiyle birlikte Müslüman kadınlar için yeni bir dönem başladı. Uygulama önce, Muhammed'in karargahı olan Medine Camii çevresinde hayata geçirildi. O günden sonra Allah'ın emrine göre habsiz ziyaretçi gelmesi ve kadınların eskisi gibi giyinmesi yasak edildi. Erkeklerle kadınlar arasında perde çekilmesi ve kadınların her yanlarını örtmeleri şart koşuldu.

Oral Çalışlar'ın "İslamda Kadın ve Cinsellik" adlı kitabından alınmıştır.

Kur'an'ı sorgulamak suç!

Bangladeşte'ki fanatik dinciler. "Kur'an yeniden yazılmalı" diyen feminist yazar Teslime Nesrin'in başına 100 bin taka (yaklaşık 80 milyon lira) ödül koydular.

Neydi Nesrin'in suçu?

Nesrin, Hindistan'ın Kalküta şehrinde yayınlanan *The Statesman*(Devlet Adamı) isimli gazeteye, "Kur'an tamamen gözden geçirilerek düzeltilmeli" demişti. Tabii, bu röportaj, "Müslüman" Asya ülkelerinin egemen sınıflarının rahatını fazlasıyla kaçırmıştı. Camilere malzeme çıkarılarak, geri bilinçli halk hareketi geçirildi. Birincisi, "Bunları söyleyen bir kadın"ı ve "şeytanın yeryüzündeki temsilcisi"ydi. İkincisi, egemen sınıflar açısından bakıldığında, var olan gerici duygular körüklenerek, halka biraz daha ahyon verilmesi her bakımdan yararlıydı.

Artık, Bangladeş'in başkenti Dakka'da gösteri yapan 10 bin gerici tarafından "Kafir yazara ölüm" sloganları atılıyor, ülkenin güneyindeki Khulma kentindeki bir gösteride, Müftü Nazrul İslam, Teslime Nesrin'in kellesini getirecek olana 100

bin taka ödül vereceğini açıklıyordu.

Fanatikler, işi, "Kelleye ödül koyma" aşamasına vardırıncı, Nesrin, Bangladeş meclis başkanına bir mektup gönderdi. Bu mektupta, geri adım atılıyor, adeta sığınma talep ediliyordu. "Kur'an'ın tek bir kelimesi bile değiştirilemez, bunu çok iyi biliyorum. The Statesman'ın gayrimüslim ve deneyimsiz muhabiri, Kur'an ile şeriat arasındaki farkı anlayamadı. Ben, kadın ve erkekler için haklar verilmesi için şeriatın gözden geçirilmesi gerektiğini vurguladım. Benim bahsettiğim Kur'an'da bir değişiklik yapılması değil, şeriat yasalarının gözden geçirilmesidir."

Ancak, bu orta yolcu ifade, Bangladeş egemenlerinin tavrını değiştirmeyecek, Nesrin'in ünlü "düzeltilme" demecinin *Bangladesh Times* gazetesinde yayınlanmasıyla, Nesrin hakkında tutuklama kararı çıkarılacaktır.

Ambargo sömürücülere iyi kâr getiriyor

Dış Haberler Servisi- ABD ve BM'nin, Haiti ambargosu; hem ambargoyu uygulayanlara hem de sözde ambargo uygulananlara iyi kâr getiriyor. Dominik Cumhuriyeti sınırları içerisinde bulunan Saumatre Gölü'nden karşıya geçen kaçakçıların, Haiti'ye getirdiği mallar, iyi fiyata satılıyor.

Ülkeden ayrılanların sayısı 7 milyon olarak açıklandı. Bu sayı matematik olarak ambargonun etkilerine basit bir örnek. Bir de, nedense ülkeyi terk etmeyen ama sözümona ambargo uygulananlar var. BM ve ABD'ye göre "Uygulanan yaptırımlar Haiti askeri rejimini hedefliyor."

Tahmini olarak, günde 10 bin Haitili, arkalarında plastik kapları sürükleye sürükleye Dominik sınırını yakıt almak için geçiyor. Başkent doğusundaki Malpasse sınırlarına doğru tahta salları kullanan askerler ve sivil polisler fişlarla gaz kaçakçılığı yapıyorlar. Bu iş için 7 bin üniformalı asker ve binlerce sivil polis işbaşında. Tekneleri BM gemilerinden korumak için kamuflajlı perdeler kullanılıyor. ABD, Kanada ve Arjantin kıyıda uzak yerlerde savaş gemilerini dolaştırabiliyorlar, ancak kumsal sığ olduğu için yaklaşım manevra yapamıyorlar. Bu da kaçakçılara yarıyor. Gazı diğer taraftan, yani Dominik Cumhuriyeti sınırından 55 sente alan sınır komandoları, litresini 1 dolar 90 sente satıyorlar. Clinton'un yeni elçisi William Gray, her ne kadar Dominik Cumhuriyeti'nin yaşlı Başkanı Joaquin Balaguer'den sınır teminatı sözü almayı başardığıysa da, kâr temi-

nat tanımıyor. Ambargoyu tanımayan Panama ve Venezuela bandıralı küçük tankerler adeta bir kaçakçı donanması oluşturmuş durumda.

Cuntayı doğrudan veya dolaylı destekleyen zengin aileler ise, petrol, şeker ve pirinç işletmelerini tıkır tıkır çalıştırıyorlar. **Brandts**, un pazarını elinde tutuyor (ki çuvalını 43 ile 50 dolar arası satıyor) ve ülkenin piliç endüstrisinde önemli yer sahibi. **Mevs** ailesi, şu anda 190 milyon litre yakıt kapasiteli depolara sahip ve malvarlığına yeni depolar eklemeyi sürdürüyor. **Mevs**'in çimento sektörü, karaborsadan dolar milyoneri olarak çıkıp yeni binalar inşa ediyor. **Madsens**, insani yardımları gemilerle ülkeye getirme yoluyla zengin olmuş ve Haiti'nin başlıca bira fabrikası sahibi. Yabancı mal alım-satımı yoluyla vurgunlarına vurgun katan, iki aileyi saymamak olmaz: Suriye asıllı **Acras** ailesi ve Yahudi asıllı **Bigios** ailesi.

Bu arada küçük işletmelerin çoğu 6 ay içerisinde iflas ettirildi. Birçok küçük işletme sahibi, yaşamlarını, askeri rejimin kuklası Başkan Emile Jonassaint'in dudaklarından dökülen kelimeler altında sürdürüyor. Şimdi, Jonassaint'i dinleyenler de batış yolunda.

Yakıt çok pahalı olduğu için, köylüler ürünlerini şehre göndermiyor. Bazı bölgelerde insanlar tohum ve ot kaynatıp yiyorlar. Piyer, 5 çocuk babası bir yoksul köylü. "Askerler bizi bu karmaşıklığa soktular ve bunun bedelini ödeyecekler" diyor.

Yardım şirketleri, BM ve ABD'nin yasak bölgelerin kapsamını gösteren kırmızı şeritlerinin kaldırılması koşuluyla 900 bin kişiyi doyurabilecek durumda olduklarını bildiriyorlar. Ama kırmızı şeritler kalkmıyor.

Ambargo, güya ilaç ve temel gıda maddeleri ticaretini kapsamıyor. Ama General Hospital'dan Dr. Georges Dubuche'nin söyledikleri daha gerçekçi: "Onlar diyorlar ki, ilaca ambargo yok. Peki öyleyse biz neden ihtiyaç duyduğumuz ilaçları karaborsadan almak zorunda kalıyoruz?"

Bir taraftan ambargo uygulanırken, diğer taraftan Dominik üzerinden gönderilen Amerikan, İngiliz, Fransız, Alman malları, yiyecek maddeleri, ilaçları, işlenmiş veya ham petrolü büyük kârlarla satılıyor. Önümüzdeki süreçte, Haiti'ye bir ABD müdahalesi olabilir. O zaman ABD'li emperyalistlerin kârları daha da çok artacaktır.

Baalbek'te ki cenaze töreni

Musavi: "Cevap vereceğiz!"

Dış Haberler Servisi- Ayetullah Humeyni'nin 5. ölüm yıldönümü gecesi, İsrail uçakları Lübnan'ın Bekaa Vardisi'nde bulunan Hizbullah kamplarını bombaladı. 2 haziranda, Hizbullah yetkilileri tarafından yapılan açıklamada, 26 gerillanın öldüğü ve 40 gerillanın yaralandığı belirtildi. Yerel kaynaklar daha fazla zayıt olduğunu açıklarken, Hizbullah'ın alacaklarını bildirdi. Ölen gerillalar için Baalbek'te yapılan törende, sokaklar "İsrail'e Ölüm!" ve "Amerika'ya Ölüm!" sloganlarıyla çınladı. Hizbullah'ın Emel fraksiyonu lideri Hüseyin Musavi, cenaze törenlerinden sonra yaptığı açıklamada "Pek tabii biz Müslüman saldırıları yapmayı düşünüyoruz. Bölgede ve belki de Amerika veya Avrupa'da..." dedi. Bilindiği gibi 1992'de, Hizbullah liderlerinden Abbas Musavi (Hüseyin Musavi ile akrabalığı yok) İsrail askerlerince öldürülmüş, buna misilleme olarak Buenos Aires (Arjantin'in başkenti)'deki İsrail konsoloslugu bombalanmış ve 29 kişi ölmüştü. İsrail bombardımanında yaralanan gerillalar, Baalbek'teki İmam Humeyni Hastanesi'nde tedavi görüyor.

Gali'nin Kıbrıs raporu

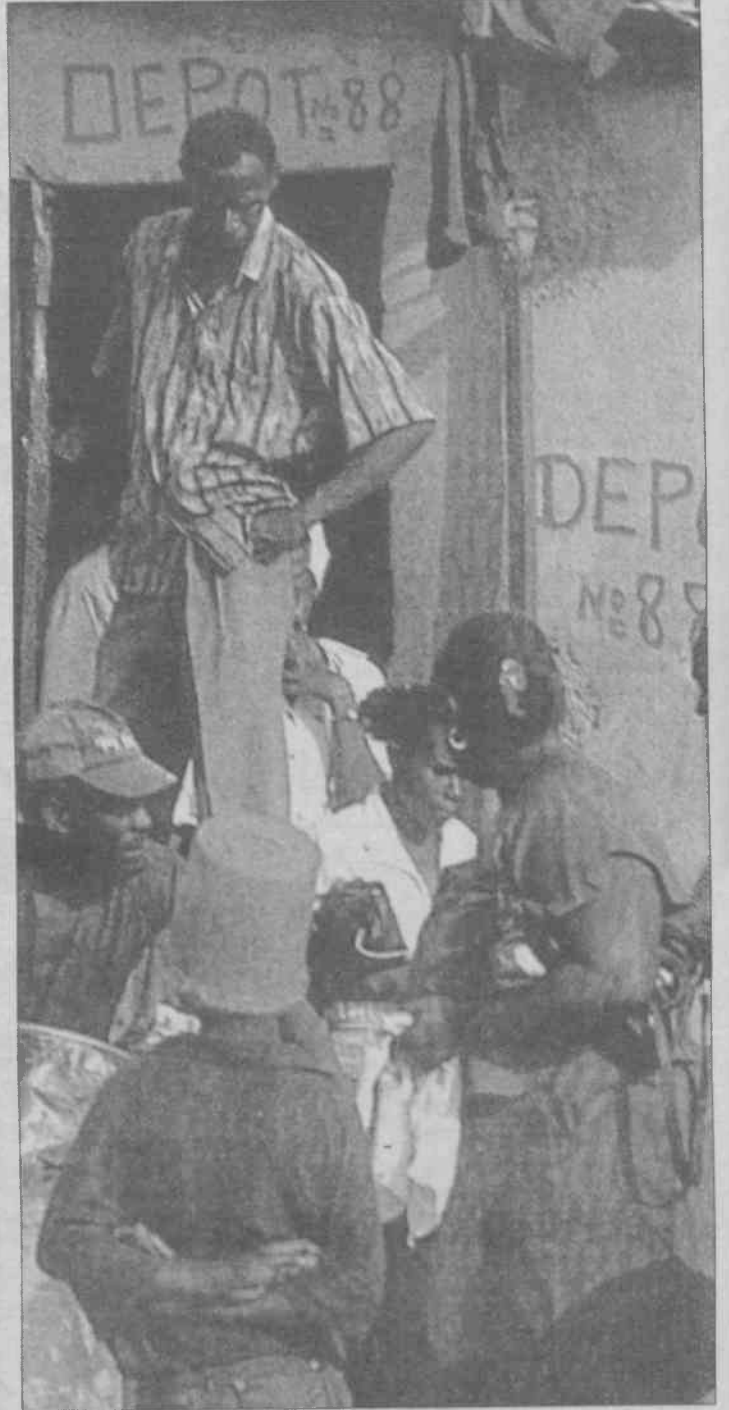
Dış Haberler Servisi- BM Genel Sekreteri Butros Gali, Kıbrıs'taki Barış Gücü'nün görev süresinin uzatılması ilgili raporunda, "Kıbrıs'taki Türk askeri sayısı 30 bindir. Bu, Kıbrıs'taki nüfusla kıyaslandığında dünyanın en yoğun askeri yığınağıdır." dedi. Bu değerlendirmeyi "tuhaf" bulan Denktaş ise, "Türk askeri suçlanırken, Rum askeri tehdidinden söz edilmiyor. Oysa Güney Kıbrıs'ta Rum-Yunan kuvvetlerinden oluşan 100 bine yakın Rum vurucu gücü bulunmaktadır." dedi. İki tarafın da asker sayısının, demecilerdeki ve raporlardaki gibi olmadığı tahmin ediliyor.

OECD raporu

Dış Haberler Servisi- Haziran ayı başlarında yayımlanan OECD raporu, bu sene Almanya ve Japonya'nın, kesinlikle ekonomik durgunluktan çıkacağını ve seneye de büyüme hızlarının, sırasıyla %2.8 ve %2.6 olacağını tahmin etti. Rapora göre, bu büyüme Avrupa'da yoğun olarak yaşanan işsizliği azaltmayacak. Avrupa'da, gençler arasındaki işsizlik oranı %20.6. Uzun süredir işsiz olanların toplam işsiz sayısına oranı ise %42.2. Rapor, işsizliğin azaltılmasına dair 9 ana başlık altında öneriler sunuyor. Bu önerilerden 5'i, ücretlerin işçi aleyhine "düzenlenmesine" yönelik.

Bu konfeksiyon işçisi: "Karaborsacılar adam öldürüyor"

Kaçak yakıt depolarından biri

Kagera Irmağı, Victoria Gölü'nü cesetle doldurdu

Dış Haberler Servisi- Victoria Gölü kıyıları, Ruanda'daki soykırımın trajik kalıntılarıyla dolu. Parçalanmış bedenler, kesilmiş kafalar, kollar, ayaklar... Yağmur sularıyla kaban Kagera Irmağı, bu kalıntıları, 100 km'lik yol katederek, getirip gölün kenarına bırakıyor. Tahmini olarak, göl kenarında 10 bin ceset var. Göl kenarındaki köylerden birinde, bir saat içerisinde 80 ceset karaya vurmuş. Hüseyin Kisseka, göl kenarındaki Mutema'te köyünde balıkçılık yapıyor. "Çok korkunç. Cesetleri yakmak istiyorduk fakat her yerde ateş yakılmıyor"

diyor. Irmağın korkunç akıntısı hastalık, kirli balıklar ve zehirli su taşıyor. Yardım kuruluşları ve hükümet, toplanan ve yakılıp toplu olarak gömülen cesetler için, balıkçılara günde 10 dolar veriyor. Uganda'da yaşayan Ruandalılar, ölümlerinin usulüne uygun gömülmesini istiyorlar. Geçtiğimiz haftalarda 2 bin kişi, Kasensero'daki yakma servisinin bu kurallara uymayarak kendilerini mağdur ettiğini ifade etti. Uganda'nın diktatörlerinden Idi Amin ve Milton Obote döneminde bile bu kadar vahşet yaşanmamıştı.

Balkanlarda "etnik temizlik" sürüyor

Dış Haberler Servisi- Yer, Banja Luka'daki Adria restoranı. Restoran; müzik, kahkaha ve sohbet sesleriyle dolu. Hiç kimsenin, sokaktaki 16. yüzyıldan kalma Ferhat Paşa Camii'nin yıkılmasına dair bir fikri yok(!) Time muhabiri Lara Marlowe, önündeki alabalığı beyaz şarap eşliğinde yiyen bir kadın avukatla görüşüyor. Marlowe soruyor: "Peki camiyi kim yıktı?" Kadın, omuzlarını silkerek yanıtıyor: "Müslümanlar yaptı diyorlar."

Banja Luka, Sırp egemen sınıflarının kendi kendilerine ilan ettikleri Bosna bölgesinin "Sırp Cumhuriyeti başkenti". Marlowe'nin konuştuğu kadın avukata bakılırsa, 200 bin sakini olan bu kent Müslümanlar tarafından cezalandırılmış. Nasıl mı? Kadın anlatıyor: "10 ay boyunca elektriksiz bırakıldık. Yatak odamda odun sobası yaktım ve duvarlarımız kül rengine döndü. Şimdi herşey iyi. Tek korkum, ABD'nin veya Avrupa'nın bize saldırmaması."

SOYKIRIMIN İZLERİ

1992 yılında sivil savaş patlamadan önce, bölgede 350 bin Müslüman vardı. O günden bu yana, bu insanların %90'ı öldürülmüş veya kaçmış. Müslümanların evleri, başta Banja Luka olmak üzere, işgal edilen yerlerde yağmalandı. Birçok yağma Sırbistan bayrağı altında yapıldı. Bir Sırp aile eve yerleşiyor ve çatıya bayrak asıyordu. Diğer yağmalar ise, binaların ve eşyaların parçalanması, yıkılması suretiyle yapıldı.

Bosna'da, Sırların işgal ettiği bir kasabaya Batılı gözlemciler gelir. 3 Müslüman, yabancı ziyaretçilerle görüşmeye gönüllü olur. Fakat, Müslümanların bu görüşme istemlerine karşılık, gerici Sırp ordu su misilleme olarak, mahallelerini ve hüviyetlerini açıklamalarını yasaqlar. Böylece raporlar tatlı tatlı tutulur.

Bir Müslüman anlatıyor: "Etnik temizlik sürüyor. Mart ayı içerisinde, 37 Müslüman ve 3 Hırvat, Prijedor'deki evlerinde katledildi. Mayıs'ta, 85 yaşındaki Müslüman kadın Nura Medanoviç, Banja Luka'daki evinde katledildi. Hemen hergün sokakta, pazarda dövülüyoruz."

Bölgedeki 15 bin Müslüman, gerici Sırp ordusu tarafından cephe gerisi işgücü olarak kullanılıyor. Önce sokak temizliği, ağaç kesme ve budama işlerinde, mısır hasadında kullanılan insanlar, daha sonra gruplar halinde ve düzenli olarak cepheye siper kazmaya gönderiliyor. Ve burada birçoğu ölüyor.

Balkanlardaki "Etnik temizlik", neredeyse konutlara ayrılan alanlar kadar mezarlık oluşturacak

Bir kısım Müslüman ise, kendini korumak için Hristiyan olmak zorunda kalmış. Bosanska Grahovo'nun bir köyünden bir Sırp kadın, Müslüman komşularının nasıl din değiştirmek zorunda kaldığını şöyle anlatıyor: "Geçen yıl, Ortodoks mezhebini seçip vaftiz oldular. Çünkü oturmak istiyorlardı. Oğulları cepheye ve benim kardeşimle yanyana savaştı." Sırp kadın, bir süre sonra bu din değiştirmek zorunda kalan gencin, Bosna'nın kuzeybatısındaki Bihac cephesine gönderildiğini söylüyor. "Bunun kötü olduğunu düşünmeyin. Onlar siperlerden ayrılamazlar, çünkü ayrılırlarsa öldürülürler." Kadın, neden sonra, anlattıklarının kötü şeyler olduğunu düşünmüş olmalı

ki "Bu savaşın hiç başlamamasını isterdim. Bu savaş bizim liderlerimizin hatası. Liderlerimiz aylar gibi caka satarlar ama hiçbir Bihac cephesine gidip ölmez." diyor.

Bazı Bosnalı Sırlar ise, açıkça savaştan kaçıyorlar. Bosanska Grahovo'da gençlerin bir kısmı cepheye gitmeyi reddetmiş. Yabancı yardım uzmanlarının raporlarına göre, 1992 yılında 3 bin 500 Müslüman'ın tutulduğu Manjaca toplama kampı, şimdi asker kaçaklarıyla dolu. Banja Luka'da bile (ki Sırp milliyetçiliğinin kalesidir) savaşın sona ermesini isteyenler ve yeni işgallere karşı hissiyetlenler var. Sırlar şu anda Bosna'nın %70'ini ve Hırvatistan'ın %30'unu kontrolleri altında tutuyorlar. Bölge on-

ların deyimiyle "Büyük Sırbistan". Vojo Kupresanin, "Sırp Cumhuriyeti" parlamenti, aynı zamanda bölgedeki radyo ve TV istasyonu yöneticisi. Kupresanin diyor ki: "Sırlar, 500 yıllık saf rüyaları Sırp devletini istiyorlar."

AMBARGO SAHTEKARLIĞI

Gün geçtikçe Müslümanlar ve Hırvatlar üzerindeki "temizlik" baskıları artıyor. Belge ve işaretlerde kullanılan Latin alfabesi, yerini Kiril alfabesine bırakıyor. Caddeler, Sırp kahramanlarının isimleriyle donatılmış. Kasabaların ismi değiştirilmiş. Foça, Serbinye olmuş. Donj Vakuf ise Serbobran...

Sırbistan'a "uygulanan" yalıtma ve uluslararası yaptırım çabaları hikaye. Banja Luka'nın herhangi bir pazarında, ananastan kivi meyvesine kadar herşeyi bulabiliyorsunuz. Gospodska Caddesi boyunca uzanan mağazalarda, parası olanları en güzel giyecekler bekliyor. Bölgeye Bulgaristan parası ve Yunanistan yardımı akıyor.

"Yunanistan en iyi dostumuz olduğunu kanıtladı." diyor Kupresanin. Bu adam, "Balkanlarda Müslüman tehlikesine karşı Yunanistan-Bulgaristan-Sırbistan cephesinin oluşturulması" teorisinin babası.

Banja Luka'da, Yunanistan'a ihracat edilmek üzere mal üreten bir fabrika "uluslararası yaptırımlar"ı çiğneyen yüzlerce fabrikadan biri. Üretici, "Mallara Sırp Cumhuriyeti'nde imal edilmiştir (Made In Serb Republic) yaftasını vuruyoruz. Biz herşeyi Makedonya üzerinden gönderiyorduk. Yunanistan'ın Makedonya'yı boykotu işleri zorlaştırıyor. Şimdi sadece Sırlar için üretiyoruz." diyor.

Teslime Nesrin

Teslime Nesrin'e "Teslim ol!"

Dış Haberler Servisi- Bangladeşli feminist yazar Teslime Nesrin'in, *Devlet Adamı* isimli gazetesine verdiği iddia edilen "Kur'an tamamen gözden geçirilerek düzeltilmeli" demecinin, *Bangladeş Times* gazetesinde de yayınlanmaması üzerine tutuklanmasına karar verildi.

Nesrin'in, Hindistan'ın Kalküta kentinde yayınlanan *Devlet Adamı* isimli gazetesine sözkonusu demeci verdiği ileri sürülmüştü. Bunun üzerine Nesrin, meclis başkanına bir mektup göndererek, hükümetin kendisini korumasını, ölüm tehditleri aldığını belirtmişti. Nesrin, bu mektubunda şöyle demişti: "Kutsal kitaptaki tek bir sözcüğün bile değiştirilmeyeceğini biliyorum. Benim bahsettiğim, Kur'an'da bir değişiklik yapılması değil, şeriat yasalarının gözden geçirilmesi idi."

İlkin tutuklama kararı çıkaran Banladeş hükümeti, şimdi de Nesrin'i koruma bahanesiyle teslim olmaya çağırıyor.

ETA'ya karşı işbirliği

Dış Haberler Servisi- Paris Temyiz Mahkemesi, geçtiğimiz haftalarda aldığı bir kararla, İspanya'da Bask bölgesinin bağımsızlığı için savaşan ulusal devrimci ETA örgütünün bir militanının yargılanmasını "adli sınırlar" içerisinde yaptı. Böylece yargılamanın siyasi niteliği bir tarafa atılmış oldu. ETA militanı, siyasi olarak yargılanmadığı için, mahkeme tarafından İspanya'ya iadesine karar verdi.

Bilindiği gibi, uluslararası anlaşma prensiplerine göre, siyasi suçlular iade edilemiyor. Ancak Paris Temyiz Mahkemesi, "suçu siyasi olmaktan çıkarak", suçlunun iadesinin zeminini hazırlamış oluyor. Mahkemenin kararı, İspanya tarafından memnuniyetle karşılanırken, Fransa ve İspanya arasında, teröre karşı mücadelenin yoğunlaştırılacağı açıklandı.

Bush Ege'de

Dış Haberler Servisi- Eski ABD başkanlarından George Bush, geniş güvenlik önlemleri altında, Ege'deki Yunan adalarına "tatil yapmaya" geldi. Ünlü Yunan armatör Yanis Laçis'in lüks yatında kalan Bush, içinde özel yetiştirilmiş komandoların bulunduğu bir sahil muhafaza gemisi tarafından korunuyor. Bush'un "tatili"nin, zamanlama olarak, TC ordusunun Ege'deki tatbikatına rastlaması dikkat çekti.

Yağmalanmış bir Müslüman ibadet yeri

Honecker öldü

Dış Haberler Servisi- 1912'de, Saarlandlı bir maden işçisinin oğlu olarak dünyaya gelen Honecker, 82 yaşında öldü. Honecker, komünizmi, Almanya Komünist Partisi (KPD) taraftarı olan babasından öğrendi. 10 yaşına geldiğinde, Genç Spartaküsler Birliği üyesi oldu. 1929'da KPD üyesi olan Honecker, 1933'te Nazilerin iktidara gelmesiyle yeraltı çalışmalarına girdi. 23 yaşındayken Gestapo tarafından yakalanarak, "yasadışı çalışma yapmak ve ihanete teşebbüs" suçlarından 10 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 1945'te, tutuklu bulunduğu kamptan Sovyet birlikleri tarafından kurtarıldı. 2. Dünya Savaşı'ndan sonra Politbüro'ya kadar yükseldi. 1955'te, parti okulunda eğitim görmek üzere 2 yıl Moskova'da kalan Honecker, Kruşçevci modern revizyonizmi benimsedi. Honecker 1968'deki Çekoslovakya işgaline ve 1988'deki "Polonya'ya sosyalist müdahale"ye destek verdi. Honecker, daha sonra, parti içi hasımlarını komplolarla ekarte edecekti.

Fantom görüşmesi

Dış Haberler Servisi- İsrail Savunma Sanayii yetkilileri, 13 haziranda yaptıkları açıklamada, Türk Hava Kuvvetleri ile Fantom savaş uçaklarının modernizasyonunu öngören görüşmeler yapıldığını belirttiler. İsraili yetkililer, uçaklara yeni radar ve gelişmiş hava elektronik sistemleri takılmasını kapsayan projenin maliyetinin yaklaşık 300 milyon dolar olduğunu da açıkladılar. Türk Hava Kuvvetleri ile işbirliğindeki konsorsiyumda, İsraili Uçak Sanayii (IAI) ve Elbit bilgisayar firması bulunuyor.

Çin, nükleer şov yaptı

Dış Haberler Servisi- Kore yarımadasındaki gerilim sürerken, Çin, 10 haziran günü yeraltında nükleer deneme gerçekleştirdi. Yaklaşık 10 kiloton ile 60 kiloton arasında tahmin edilen nükleer patlamaya sert tepki gösteren Japonya, bunun tekrarlanmamasını istedi. ABD, olaydan üzüntü duyduğunu belirtirken, Rusya Dışişleri Bakanlığı, bu nükleer denemeye Çin'in Cenevre kararlarını hiçe saydığını ve bu denemelere devam etmesi halinde, diğer ülkelerin aldığı karar tehlikeye sokacağını bildirdi. Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel ise, bu denemeyi üzüntüyle karşıladıklarını belirtirken, 25 Eylül 1992'de ilan edilen nükleer deneme yasağının delindiğini söyledi. Kinkel, Çin'in, 5 Kasım 1993'te bir ihlal daha yaptığını hatırlattı. Fransa ve İngiltere de olayı tepkiyle karşıladıklarını bildirdiler.

Kore gerginliği had safhada

Geçtiğimiz hafta Avrupa'ya giden Bill Clinton, Müttefiklerin büyük zaferleri D-day'in 50. yıldönümü nedeniyle onurlandırıldı. İngiliz, İtalyan ve Fransız dostları, ABD'yi ve birbirlerini, 2. Dünya Savaşı'ndaki başarılarından dolayı kutladılar. Fakat geçmiş hep tatlı bir düşüldür. Kuzey Kore bu kötü hatıralardan biri. 1950-53 yılları arasında çıkan savaşta her iki taraftan 2 milyon asker ve bir o kadar da sivil ölmüştü.

Kuzey Kore ile ilgili diplomasi terimleri gittikçe sertleşiyor. *Time*, devlet başkanı Kim İl Sung'tan "*Stalinist diktatör*" diye bahsediyor.

Bilindiği gibi Kuzey Kore'nin nükleer tekniği Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) tarafından bloke edildikten sonra, Pyongyang gizlice bir veya iki nükleer bomba yapacak plutonyum temin etti. Bunun üzerine Clinton, BM Güvenlik Konseyi'nin Kuzey Kore'ye karşı yaptırımlar koymasına gerektirini belirtti. Geçmişte, Kuzey Kore, Nükleer Silahlardan Arındırma Anlaşması'na imza atmış, savaş kurallarını göz önünde bulunduracağına dair söz vermişti.

Geçtiğimiz aylarda, Clinton, Kuzey Kore'nin atom silahları elde etmesine izin verilmeyeceğine dair yemin etmişti. Ancak, IAEA ile ortak çalışan CIA, Kim İl Sung'un, "*diplomasi perdesini ve kabadayılığı kullanarak, sonunda bir atom bombası üretti*"ğini ortaya atınca işler kızıştı. Geçtiğimiz hafta, Kim İl Sung, 5 adet daha üretecek kadar plutonyum topladıklarını ve gelecek için yeni ve daha büyük bir reaktör kuracaklarını sinyali verdi.

Önümüzdeki birkaç hafta içerisinde Kuzey Kore ile ABD'nin arası daha da açılacağı benziyor. Şu anda Clinton yönetimi, ABD tarihinin en büyük diplomasi krizlerinden biriyle karşı karşıya. ABD gerici medyası, gelişmeleri körükleyen haberler veriyor. Bu haberlerden birçoğunda şu cümlelere rastlamak mümkün: "*Kim İl Sung, Kuzey Kore'ye uygulanan yaptırımları Güney Kore'yi işgalle yanltayacak. İşte çıplak gerçek bu. Nükleer silahlı Pyongyang, sadece Japonya ve Güney Kore'yi tehdit etmiyor fakat atom silahlarını İran ve Libya gibi ülkelere satmayı da planlıyor.*"

ABD medyası bu kadanyla da kalmıyor. Egemen sınıflarının savaş için gerekli desteğe sahip olup olmadıklarını da ölçmeye çalışıyor. ABD'de geçtiğimiz hafta *Time/CNN* işbirliğiyle gerçekleştirilen bir programda, "*Amerikalıların %80'inin Pyongyang'a uygulanan ekonomik yaptırımların devam ettirilmesine ve tefişlerin artırılmasına evet dediği*" saptandı(!) Bir kısım Amerikalı ise ABD'nin nükleer silahlara karşı askeri olarak müdahale etmesi gerektiğini söylüyor.

Bu arada ABD kongresinde de hareketlenme var. ABD'nin, Güney Kore'de bulunan 35 bini aktif, 11 bini bağlı birlikler olmak üzere, toplam 46 bin askeri, Kongre'nin kararıyla savaş düzeni almış durumda. Kuzey Koreli yetkilileri, nükleer

programlarının barışa hizmet ettiğini ve bu plutonyumun savaş amaçlı kullanılmadığını ısrar ediyor. IAEA gözlemcileri ise 8 bin yakıt çubuğunun birçoğunu ortaya çıkarttılar. Reaktörün farklı bölümlerinden gelen yakıt çubukları, hep beraber, atıkları soğuk su havuzlarına karıştırıyor. Eğer gelecekte bunlardan numune alınabilirse, atık olarak ne kadar plutonyum kullanıldığı saptanabilecek. Tabii hepsi değil, çünkü reaktörün kurulduğu tarih bilinmiyor. IAEA'nın başı Hans Blix, bu konuda "Çok geç" diye ısrar ediyor. "Biz dönüştürülen materyalleri tesbit edemiyoruz".

AVRUPA VE ÇİN, CLİNTON'U ZORLUYOR

Bütün baskılara karşın, hâlâ yaptırımlar kabul ettirilmiş değil. Clinton'un, Avrupadaki müfettiş savaşı 5 yıldır sürüyor. Clinton diyor ki: "*Kuzey Kore'nin hareketleri Güvenlik Konseyi'nin yaptırımlarını zorunlu kılıyor ama ben fazla patırı çıkmasını istemiyorum.*" BM Büyükelçisi Madeleine Albright, cevap olarak derhal diğer Güvenlik Konseyi üyelerine danışacağını söylüyor. Ama bir hareketlenme yok.

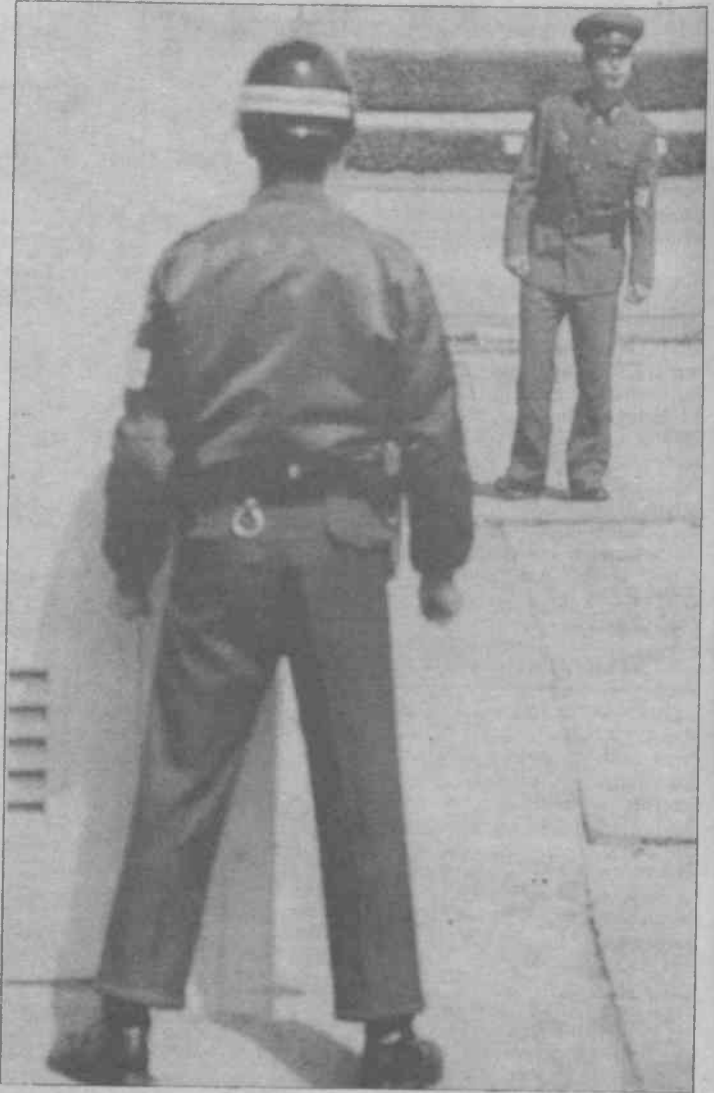
Çin, konsey üyesi. Uzun zamandır Kuzey Kore'nin müttefiki olan Çin, hiçbir ekonomik yaptırım uygulamıyor. Çin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Şen Guofang, "*Bu sıralar sık sık kızışmayı keskinleştirmeye başvurmak istemiyoruz*" diyor.

Rusya, bir diğer konsey üyesi. Bir süre önce Boris Yeltsin, Güney Kore'yi ve Başkan Kim Young Sam'ı ziyaret etmişti. Yeltsin eğer diplomatik çabalar boşa giderse ambargo fikrini beğendiğini belirtiyor. Fakat onun birinci seçeneği bir zirve düzenlemek ve tefiş meselesini müzakere ederek Rusya'nın uluslararası prestij kazanmasını sağlamak. ABD ise, tersine, "*Güvenlik Konseyi her görüşmeyi kendine maletsin*" şeklinde ısrar ediyor.

ABD, diğer taraftan, Kuzey Kore'nin uluslararası ticaret kontaklarını kesme yolunda ciddi adımlar atarak, Pyongyang'ı yola getirmeyi ümit ediyor. En vurucu(!) ambargo da petrol ambargosu. Ne var ki Kuzey Kore'nin Çin'den ithal ettiği malların %75'i petrol ürünü. ABD'ye göre, eğer yakıt kesilirse, ordu duracak. Fakat Çinli yetkililer her çeşit yaptırıma karşı çıkarak bakıyor. Diğer yandan düşünülürken, eğer Çin ambargo uygulayacak olursa, bu pek kârlı ticarete Çinli işadamları devam edecek ve bunu da ambargoyu delerek yapacaktır. ABD'nin diğer bir bir ideali, Kim İl Sung ve oğlu Kim Jong İl'in haleflerini yetiştirmek. Bunun için de sefelleri yok etmek. Hatırlanacağı üzere, geçtiğimiz ay Kim Jong İl'e bir suikast düzenlenmiş, ancak başarısız olmuştur.

"UZMANLAR" NE DİYOR?

Eski ABD Güney Kore Büyükel-

Sınır boyunda bir manzara. Kuzey Koreli asker (sağda) ve Güneyli polis birbirini süzüyor

çisi Donald Gregg'e göre, ABD, Kuzey'in nükleer programla kazanacağı kârları tirpanlamalı. Ve tabii Kim'in güven tazelenmesine tekrar müsaade etmemeli. Fakat Kim Batının ideal planıysa, o zaman yaptırımlar geri çekilmeden tam olarak uygulanmalı. Fakat Kim ailesi eğer buna direnirlerse, birçok müttefiklerini yitirecekler. Bu uzmanlara göre Kim yalnız ve yoksuldu. Rusya ve Çin'i yanına alamayacak ve Güneyin ekonomik performansına ulaşamayacaktır.

Michel Armacost, eski Japon Büyükelçisi. "*İnsanların pazarlık yapması için böylesine fazla yatırım yapacaklarına ve çaba harcayacaklarına inanmıyorum.*" diyor. Onun düşüncesine göre, sınırötesi olarak bomba programının öne çıkarılması diplomatik bunaklık.

RAND analizcilerinden Norman Levin, Kuzey Kore'nin uzlaşacağına inanıyor. Fakat bu uzlaşma ekonomik yardım ve diplomatik tanıma konularında olmayacak. Levin'in

çözümü şu: Babası kadar halkça sevilmesine de ve devrimci geçmişine dair kredisi yoksa da, Kim İl Jong çözümün emniyetidir. "*Fakat*" diyor Levin, "*Eğer genç Kim ABD'den daha akıllı davranabilirse meşruluğunu korur.*"

Son zamanlarda Kuzey Kore'yi ziyaret eden ve Kim ailesini de kapsayacak şekilde hükümet yetkilileriyle görüşen bir Batılı diplomatın tarifine göre, Kuzey Kore; kuşatılma zihniyeti, kendisini çokça korumak ve saldırılardan endişe ile hareket ediyor. Kim İl Sung, bu diplomata "*Bombalar bağımsızlığın garantisidir*" demiş.

Gerici ABD medyasının tartıştığı sorulardan biri de şu: "*Eğer Kim yaşamını böyle sürdürmeye çalışacaksa, neden BM ve ABD onun nükleer programını tesis etmesine izin vermiyor?*" Tabii şöyle yanıtıyorlar kendi sorularını: "*Bu mümkün değil. Kim, önce üretimi durdurması yönündeki Batının kararını bilmek zorunda*"

Güney Kore'de ki 46 bin ABD askeri alarm durumunda

Clinton 23 Temmuz'da Güneyde ki ABD askerlerini ziyaret sırasında